

Izdaja zavod za gospodar-
sko propagando Domžale,
Ljubljanska 92 — Ureja
uredniški odbor — Odgo-
vorni urednik Milan Flerin
— Izhaja vsakega 15. v me-
secu — Ziro račun 5042-
3-252 — Cena 20 dinarjev
— Tiska tiskarna »Toneta«
Tomšiča v Ljubljani

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Zaposlovanje v novi luči

Zaradi velikega družbenega pomena problemov mladine so delegati na zadnji izredni konferenci občinske organizacije SZDL Domžale obravnavali nekatere probleme mladine in jih osvetlili z raznih strani. Ker nastajajo najrazličnejši vzgojni in življenjski problemi mladih ljudi zaradi družbenih protislovij, ki se v razvoju vedno znova porajajo, jih ni dolžna in jih ne more reševati mladina sama. Reševati vedno znova nastajajoče problematiko je dolžnost vseh družbenih činiteljev in seveda tudi mladine same, ki nastopa kot aktiven in odgovoren faktor.

V mladih ljudeh poraja probleme tudi mladostna nepotešenost, specifičen način reagiranja na sodobno stvarnost, ki se zrcali v neki stalni napetosti — socialnih, ekonomskih in civilizacijskih problemov. Razreševanje vsega tega je prav tako kot mladinski tudi družbeni interes, kar pomeni, da so problemi mladine integralni del družbenih problemov.

Sami mladi ljudje imajo dovolj skrbi, kako se bodo prilagodili novim razmeram, kako se bodo vključili v okolje in v njem obstali, naloga družbeno-političnih organizacij in društev pa je, zagotoviti čimveč pogojev za integracijo mladine s celotnim družbenim dogajanjem.

Zadnja izredna konferenca je nakazala, da ima pri uredničenju te odgovorne naloge pomembno in važno družbeno vlogo še vzgoja v naših predšolskih in šolskih ustanovah, ki ustvarjajo v mlademu človeku preveč idealen pogled na svet, premalo pa družbeni in kritični odnos do stvarnosti. Zaradi tega pride mladina iz šole premalo pripravljena na obkrožujoča jo nasprotja. Kot problem je bila nakazana dvojna vzgoja: šolska in privatna — družinska. Med obema včasih nastajajo različni vzgojni smotri, posledice tega se izražajo v raznih konfliktih med domom in šolo, najbolj negativen rezultat tega pa je, da zapušča šolo dvo- lično formiran mlad človek. V ta sklop spadajo tudi problemi materialne baze šolstva, predšolska vzgoja, celodnevno bivanje otrok v šoli, štipendiranje in kreditiranje sposobnih in prizadevnih mladih ljudi — o čemer so se vodile razprave.

Posebej je bil prikazan problem vklju- čevanja in dela mladih ljudi v samo- upravnih organih, prav specifičen način

reševanja pa potrebuje mladina, ki osta- ja po končani šoli doma na kmetijah, kjer ima največkrat prav majhne mož- nosti za nadaljnje strokovno izobraževa- nje, prav tako pa tudi skromne možnosti za družbeno-politično, kulturno in šport- no življenje. Večkrat so v še težjem po- ložaju tisti mladi ljudje, ki ne dokončajo osemletke.

Kot pereč problem je bil prikazan pro- blem zaposlovanja mladih ljudi v času prehoda razvoja našega gospodarstva od ekstenzivnega v intenzivno, ki ga je pri- čela naša gospodarska reforma. V času ekstenzivnega gospodarjenja so se mladi ljudje večinoma lahko zaposlili brž, ko so končali šolo. V procesu intenzifikacije gospodarjenja pa se je v precejšnjih gos- podarskih organizacijah začela uveljav- ljati »politika zaprtih vrat«. To povzroča med mladimi precej negotovosti, brez- perspektivnosti in tavanja. Prepuščati mlade ljudi takim občutkom je zgrešeno.

Mladi ljudje si iščejo izhod po svoje, ki se izraža tudi v težnjah po odhodu v tujino. Prav v času, ko si prizadevamo s skupnimi močmi reševati probleme mladih, nam pred tovarniškimi vrati osta- ja mladina z zaključeno osemletko, sred- njo, višjo in visoko izobrazbo. Problem zaposlitve mladih dobiva drugačne raz- sežnosti, kot smo jih bili vajeni doslej. V Sloveniji bo letos iskalo prvo zaposli- tev okoli 22.000 absolventov raznih šol, od tega 4500 absolventov srednjih, višjih in visokih šol ter okoli 6500 absolventov poklicnih šol. Se poseben problem pred- stavlja okoli 10.000 mladih, ki ne bodo dovršili osnovne šole. (Delo št. 148 4. ju- nija 1966.)

Precejšen del mladine je po končani osnovni šoli postavljen pred dva težavna problema:

kaj bo mlad človek postal in kje se bo zaposlil, da si bo z lastnim delom ustvar- jal družbeni in materialni položaj in s tem pripomogel k napredku celotne druž- bene skupnosti.

Intenzifikacija gospodarjenja in proiz- vodnje zahteva od našega gospodarstva večjo produktivnost, mehanizirano in avtomatizirano intenzivno proizvodnjo. Za našo občino, ki ima večinoma predeloval- no industrijo, pomeni to ne le stagnacijo, ampak zmanjšanje števila zaposlenih, kar nam kaže tudi gibanje števila zapo- sljenih v družbenem sektorju občine:

	1964	1965	1966
najvišje število zaposlenih	9081	8772	8181
najnižje število zaposlenih	8450	8085	—

Primerjava zaposlenih meseca marca 1965 nasproti marcu 1966 nam daje indeks 93 — v lanskem letu je bilo prvič zapo- sljenih 106, letos pa le 50, kar nas opo- zarja na problem prve zaposlitve, ki jo

predvsem predstavlja mladina. V letu 1966 predvideva družbeni sektor v občini 6% zmanjšanje števila zaposlenih (kar predstavlja 438 delovnih mest).

Tako zmanjšan obseg zaposlovanja v

Padanje naše proizvodnje ni v skladu z načeli reforme

Ukrepi gospodarske reforme se bolj in bolj občutijo tudi v gospodarstvu na- še občine. Točneje rečeno: »moralo bi se občutiti«. Bolj in bolj se mi namreč do- zdeva, da so nas dosegli le njeni obrobn- ni dogodki in da se v pravi tok gospo- darske reforme še nismo uspeli vključi- ti. Rekel bi, da smo podobni pešču, ki je prepričan, da ga nobeno moderno prevozno sredstvo ne more niti dohiteti niti prehiteti . . .

To so sicer trde, a resnične in zaskrb- ljujoče besede. Kako naj si sicer razla- gamo, da je proizvodnja v preteklem le- tu padla za 5% v primerjavi z letom 1964? Kako naj si razlagamo še bolj za- skrbljivo dejstvo, da se omenjeni pa- dec proizvodnje nadaljuje tudi v tem letu?

To zelo slabo in škodljivo usmerjenost domžalskega gospodarstva spremlja tu- di stalno padanje storilnosti dela. Človek bi se še nekako pomiril, če bi se ob pa- danju proizvodnje vsaj ta najpomemb- nejši pokazovalec in barometer proizvo- dne dvigal. To bi namreč pomenilo, da postajamo sposobni z dano udeležbo sredstev in dela čim več narediti. Usmerjenost takšne vrste bi poleg osta- lega tudi zelo ugodno vplivala na po- novno rast proizvodnje. V naši občini se sučejo stvari ravno obratno.

Nameni in načrti naše gospodarske reforme še zdaleč niso tako zapleteni, da jih naš proizvajalec ne bi mogel ra- zumeti. Ob ugotovitvi, da je potrebno prebujno in preširoko rast proizvodnje umiriti, zahteva gospodarska reforma predvsem povečanje storilnosti ali pro- duktivnosti dela. Vsakdo si lahko pred- stavlja, da mora naraščajoča storilnost povzročiti najprej padec cen, nato ustrezno povečanje osebnega dohodka, s tem pa tudi rast kupne moči našega proizvajalca — potrošnika, kar ponovno poraja nove potrebe in novo povečanje proizvodnje. V tem krogu moramo iskati motor in gibalo vsega dogajanja prav v povečanju storilnosti.

Zdi se mi, da se v naši občini teh te- meljnih načel reforme kaj malo držimo. V dokaz navajam samo dejstvo, da smo

primarni in sekundarni dejavnosti je v smislu reformnih prizadevanj za intenzifikacijo proizvodnje le ena stopnja, ki se mora odražati v večji produktivnosti. Za doseg tega cilja pa je potrebna sodobnejša organizacija dela, ki je pogojevana z uveljavljanjem strokovnosti, kvalificiranih in visoko kvalificiranih delavcev, ki bodo uveljavili specializacijo, razširili proizvodno sodelovanje, se vključili v mednarodni trg in aktivirali vse razpoložljive proizvodne zmogljivosti z uvedbo večizemskega dela. Zato si morajo družbeno-politične organizacije prizadevati za uveljavitev stališč, da pride na delovno mesto lahko vsak, kdor ima potrebno

dejavnost	I.	II.	III.	IV.
zaposlenih	27,6 %	59,4 %	8,1 %	4,9 %

To nam kaže, da je bila večina zaposlenih v industriji, kamor se bilo tudi zaposlovanje usmerjeno. Zaradi tega sedaj v času intenzifikacije gospodarstva problem zaposlovanja še bolj izbija. V bodoče bomo morali najbrž iskati veliko več delovnih mest v terciarni in kvartarni dejavnosti, ki v mnogočem še ne zadovoljuje občanovih potreb in že čutimo pomanjkanje nekaterih dejavnosti. Primerjava zaposlovanja po dejavnostih v občini z zaposlovanjem v razvitih državah in njihovimi prizadevanji je približno taka:

Dejavnost	I.	II.	III. in IV.
Zaposlitev v razvitih deželah	10 %	20—25 %	65—75 %
Prizadevanja v razvitih deželah	10 %	10 %	80 %
Zaposlitev v občini	27,6 %	59,4 %	13 %

Prognoza razvoja naše občine do leta 2000 predvideva, da se bo število prebivalcev dvignilo od sedanjih 28.000 na 40.000, predvidena zaposlenost pa naj bi bila v:

- I. dejavnosti približno taka kot sedaj, v II. dejavnosti bi od sedanjih 5400 delovnih mest narasla na 8000, v III. in IV. dejavnosti bi porasla od sedanjih 1200 na 6000.

Ze ta primerjava nam kaže, da prinaša razvoj terciarne in kvartarne dejavnosti tudi dosti novih in prostih delovnih mest. Vendar o tem prevečkrat le govorimo kot o bodočem razvoju, problemi zaposlovanja mladih pa se nam pojavljajo že danes. O razvoju terciarnih in kvartarnih dejavnosti so izdelane razne prognoze in resolucije dolgoročnega razvoja, premalo pa imamo kratkoročnih planov in programov kam in kako sedaj, ko so problemi tu. Razumljivo je, da je to odgovorno študijsko delo znanstvenih inštitutov, kot so zavod za urbanizem, zavod za planiranje, inštitut za sociologijo in demografijo in drugih, ki bodo kompleksno nakazali smer razvoja in gibanje prebivalstva z njihovimi potrebami. Na podlagi tega bodo dobile lahko drugačno vsebino dela razne strokovne službe, kot so zavodi za usmer-

janje v poklice, za zaposlovanje, kadrovsko-analitske službe pa tudi vzgoja v predšolski in šolski dobi.

V zvezi s temi premiki gre tudi za spremenjeno vrednotenje dela v terciarnih dejavnostih, ki z delom in poklici primarne in sekundarne dejavnosti doslej ni bilo enako vrednoteno. To bo verjetno zahtevalo priprave že pri vzgoji zgodnjih otrokovih dispozicij, s čimer bo pomen in potreba raznih oblik otroškega varstva še večja in ne bomo mogli več tako naprej kot doslej občina je po zaposlitvi žena na prvem mestu, po številu otroško-varstvenih ustanov pa šele na 15.—20. mestu, vključenih pa je le 1,4 % otrok.

Skladno z razvojem bodo tudi razne strokovne šole morale načrtno vzgajati mlade strokovnjake, lomiti se bo morala začetni dosedanja praksa, da se upošteva le želja dijakov in kapacitetne možnosti poslopja (primer STUGŠ, ki ima 71 dijakov samo iz občine Domžale in s tem pokrite potrebe za naslednjih 20 let).

Skladno z razvojem terciarnih in kvartarnih dejavnosti gre tudi za drugačno porazdelitev narodnega dohodka v tem smislu, da bi del sredstev, ustvarjenih z večjo produktivnostjo vlagali za hitrejše odpiranje delovnih mest v terciarni in kvartarni dejavnosti.

S tem smo skušali vsaj delno prikazati širino in povezanost problematike odpiranja delovnih mest in zaposlovanja mladih v terciarnih dejavnostih. Morda bi kazalo temu, ne le mladinskemu ampak široko družbenemu problemu posvetiti več pozornosti, da bi jasneje videli nadaljnje možnosti proučevanja in reševanja, da bi SZDL z mladinsko in drugimi organizacijami široko odprla problem, s sprejetimi stališči pa pripomogla k hitrejšemu razreševanju in reševanju problematike zaposlovanja mladih v času, ko prehajamo k uveljavljanju sklepov VIII. kongresa ZKJ in na intenzifikacijo celotnega gospodarstva z uredništvom reformnih načel,

Številni strokovnjaki nimajo prakse in jih zato odklanjajo. Mladim delavcem je treba ustvariti in omogočiti pogoje, da se bodo lahko čimprej vključili v proces proizvodnje in samoupravne odnose v kolektivu.

Drugo področje, kjer bomo iskali rešitev problema zaposlovanja bo najbrž v tem, da ne bomo več iskali zaposlitve le v primarni in sekundarni dejavnosti kot v času več ali manj ekstenzivnega gospodarjenja. To so nakazale že mnoge razprave. Stanje aktivnih prebivalcev v občini glede na zaposlitev v dejavnostih je približno takole:

Drugače navedeni podatki so iz leta 1966. O razvoju terciarnih in kvartarnih dejavnosti so izdelane razne prognoze in resolucije dolgoročnega razvoja, premalo pa imamo kratkoročnih planov in programov kam in kako sedaj, ko so problemi tu. Razumljivo je, da je to odgovorno študijsko delo znanstvenih inštitutov, kot so zavod za urbanizem, zavod za planiranje, inštitut za sociologijo in demografijo in drugih, ki bodo kompleksno nakazali smer razvoja in gibanje prebivalstva z njihovimi potrebami. Na podlagi tega bodo dobile lahko drugačno vsebino dela razne strokovne službe, kot so zavodi za usmer-

Številni strokovnjaki nimajo prakse in jih zato odklanjajo. Mladim delavcem je treba ustvariti in omogočiti pogoje, da se bodo lahko čimprej vključili v proces proizvodnje in samoupravne odnose v kolektivu.

Drugače navedeni podatki so iz leta 1966. O razvoju terciarnih in kvartarnih dejavnosti so izdelane razne prognoze in resolucije dolgoročnega razvoja, premalo pa imamo kratkoročnih planov in programov kam in kako sedaj, ko so problemi tu. Razumljivo je, da je to odgovorno študijsko delo znanstvenih inštitutov, kot so zavod za urbanizem, zavod za planiranje, inštitut za sociologijo in demografijo in drugih, ki bodo kompleksno nakazali smer razvoja in gibanje prebivalstva z njihovimi potrebami. Na podlagi tega bodo dobile lahko drugačno vsebino dela razne strokovne službe, kot so zavodi za usmer-

Nadaljevanje s 1. strani
umirjenost proizvodnje spremenili v njeno upadanje, dvig storilnosti pa zamenjali s stalnim pačcem, ki je letos celo večji kot v lanskem letu.

Takšna usmerjenost seveda ne more roditi padanja cen, ki se nekonolirano in nepravilno dvigujejo, da bi s tem pokrili neutemeljeno povečanje osebnih dohodkov in prispevali k dvigu lažne rentabilnosti. Na ta način ustvarjena »kupna moč« je samo navidezna in kratkotrajna, zato ne more vplivati na novo realno večanje proizvodnje.

Kaj nam je res take prekleto vseeno, če nas uveljavljanje teh izkrivljenih načel ponovno vodi v stare vode, v obdobje tik pred gospodarsko reformo, ko so veljala naslednja tri nenapisana pravila:

»Cesar si Janez ne more privoščiti z osebnim dohodkom, si nabavi s kreditom«.

»Cesar gospodarska organizacija ni sposobna ustvariti z delom in proizvodnostjo, si ustvari z dvigom cen« in

»Cesar celotna država ne more doseči s svojo celokupno aktivnostjo, doseže s prekomerno inflacijo«.

Nedvomno, da vseh napak in izkrivljenj v samih Domžalah ne bomo rešili,

kajti precej tega se poraja tudi na ravni republike oziroma zveze. Prepričan pa sem, da bodo morali naši samoupravni organi marsikoga poklicati na odgo-

vornost, precej odločneje uporabljati načela reelekcije in rotacije in ne nazadnje tudi načelo ostavke.

C. Matičič

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE PADLIM DIJAKOM BIVŠE MEŠČANSKE ŠOLE V DOMŽALAH

V letih 1943 in 1944 so iz šolskih klopi nekdanje meščanske šole v Domžalah odšli v partizane in darovali svoja mlada življenja za srečo in svobodno življenje generacij, ki prihajajo, naslednji dijaki:

COLNAR MIHA iz Trzina,
DOLINSEK IVAN iz Mengša,
HABJAN STANE iz Trzina,
KAVKA FRANC iz Zaboršta,
KOSIR FRANCE iz Domžal,
KURALT SREČO iz Domžal,
LIPLIN MAKS iz Trzina,
LOBODA DUSAN iz Trzina,
PANGERSIČ ANDREJ s Podrečja,
RAPE MARJAN iz Zaboršta,
VODOPIVEC MILAN iz Domžal,
VRTAČNIK IVO z Vira,
ZORMAN JANEZ iz Bukovice.

Mestni odbor Zveze združenj borcev v Domžalah jim bo dne 28. junija 1966 ob 9. uri odkril v avli I. osnovne šole spominsko ploščo.

Ta plošča naj bo trajni opomin mladini, kako je treba ljubiti svojo domovino.

K odkritju vabimo svojce in sorodnike padlih mladincev. Mestni odbor ZZB Domžale

Materialni položaj učenca ne bi smel vplivati na njegovo odločitev za poklic

V interesu vsake družbe, ki želi čim hitreje napredovati, je, da vsi njeni člani razvijejo svoje sposobnosti do najvišje mere, ker potem s svojim delom tudi največ prispevajo za njen razvoj. Če je v neki družbi človek proklamiran kot najvišja vrednota, mora ta še bolj skrbeti, da se lahko posameznik v največji možni meri tudi ravna po svojih poklicnih željah.

V juniju se učenci, ki dokončujejo osnovno šolo, odločajo za poklice. Ta odločitev je velikega pomena za vse življenje, zato jim skušajo pri tem pomagati starši, pedagogi, poklicni svetovalci in vsa okolica. V letošnjem letu to odločitev še posebno otežkoča slabo stanje glede zaposlovanja, jemanja v uk in omejene kapacitete v srednjih šolah. Vedno in v vsakem primeru pa na izbiro poklica odločilno vpliva materialni položaj učenca: za nadaljevanje šolanja se odločajo mladi z urejenimi materialnimi razmerami, v večini primerov ne glede na sposobnosti, za takojšnjo zaposlitev ali uk pa se morajo odločiti vsi ostali, zopet ne glede na njihove sposobnosti. O tem, ali bo učenec nadaljeval šolanje ali ne, bi moral odločati njegov učni uspeh, ki je rezultat njegovega dela in prizadevanja, ne pa materialni položaj staršev, na katerega on nima vpliva.

Za urejanje materialnega položaja študirajočih bi morale služiti že poznane oblike družbene pomoči, predvsem štipendije. Toda kako, v kakšni višini in komu so se te podeljevale? Izdelana in dosledno vodena štipendijska politika bi lahko omogočila šolanje sposobnim, ne glede na materialni položaj in s tem bi družba dobila več dobrih strokovnjakov. Toda dosedanja štipendijska politika razen redkih izjem ni bila izdelana, niti dosledno vodena: mnogi sposobni mladi ljudje so se morali zaradi neurejenih materialnih razmer zaposliti ali ostati doma, družba pa ima mnogo manj dobrih strokovnjakov, kot bi jih lahko imela in nezavidljiv osip študirajočih na višjih dveh letih šolanja. Če bi zadnji dve dejstvi preračunali v dinarje, bi bila vsota nedvomno mnogo višja, kot pa potrebe za ustrezne štipendije v pravem času.

Iz teh ugotovitev lahko zaključimo predvsem eno: tako ne sme iti naprej. Te probleme moramo pričeti reševati, če želimo izšolati več dobrih strokovnjakov, ki so nam v procesu reforme nedvomno zelo potrebni.

Sledeč zgornjim ugotovitvam se je grupa za vprašanja izobraževanja pri občinskem komiteju ZMS odločila za nekatero akcijo (čeprav bo moralo akcijsko in kampanjsko reševanje tako občutljivih vprašanj

preiti v stalno skrb in nalogo bolj ustreznih organov kot je Obk ZMS). Osnovno vodilo pri njenem delovanju je: zagotoviti nadaljevanje šolanja sposobnim, toda socialno šibkim mladim ljudem, družbi pa dobre strokovnjake.

Člani grupe, v kateri sodelujejo tudi člani komisije za štipendije pri skupščini občine Domžale, pripravljajo pravilnik o štipendiranju in kreditiranju, katerega nameravajo predlagati SOB Domžale takoj po sprejetju republiškega zakona na tem področju, predvidoma konec junija. Ta pravilnik bo urejal vprašanja štipendiranja in kreditiranja SOB, medtem ko delovne organizacije ta vprašanja urejajo samostojno, s svojimi pravilniki. V predlogu pravilnika je uveljavljeno načelo, da so štipendije instrument kadrovske politike in sredstvo za urejanje materialnega položaja študirajočih na podlagi plana potreb po kadrih v družbenih službah, posojilo pa se kot sredstvo za urejanje materialnega položaja študirajočih podeljuje za vse šole in strokovna izpopolnjevanja, seveda v mejah finančnih možnosti.

Če bo ta predlog pravilnika sprejet, bo SOB lahko že ob koncu junija razpisala nove štipendije in posojila (posojil do sedaj ni podeljevala). Grupa za vprašanja izobraževanja je o predlogu pravilnika že razpravljala z ravnatelji osnovnih šol, razredniki osmih razredov in z mentorji aktivov ZMS na osnovnih šolah. Razpravo pa namerava organizirati še z dosedanjimi štipendisti SOB Domžale (57) in po možnosti v klubu odbornikov ali z odborniki-komunisti. Člani grupe so mnenja, da bodo odborniki SOB v večjem številu glasovali za pravilnik, če bo o njem razpravljal širok krog zainteresiranih.

Grupa za vprašanja izobraževanja v tem času v vseh delovnih organizacijah v naši občini organizira sestanke s predstavniki družbeno-političnih organizacij, predsedniki samoupravnih organov, nekaterimi vodilnimi uslužbenci, predstavniki SOB in komisijo za štipendije. Na teh sestankih se razpravlja predvsem o razpisih štipendij v letošnjem letu ter o smotni uporabi namenskih sredstev za izobraževanje. Namen te akcije je predvsem v tem, da bi delovne organizacije, ki nameravajo v letošnjem letu razpisati štipendije, objavile razpise vsaj do 25. junija, torej v času, ko se mladi vpisujejo na srednje in visoke šole. Drugi namen akcije pa je v tem, da bi delovne organizacije del namenskih sredstev za izobraževanje (če jih ne koristijo v celoti) dale v sklad pri SOB, iz katerega se izplačujejo štipendije in krediti, ker SOB verjetno ne

bo mogla zagotoviti vseh potrebnih sredstev.

Ker je pri vseh teh akcijah osnovno vodilo zagotoviti štipendije in kredite (torej nadaljevanje šolanja) nadarjenim, a socialno šibkim učencem, bodo člani grupe in komisije za štipendije pri SOB zbirali predloge, ki jih bodo poslale osnovne šole. O teh predlogih bodo razpravljali profesorski zbori in mladinci v osnovnošolskih aktivih ZMS, tako da bodo izbrani po najbolj demokratični poti. Komisija za štipendije, ali drug ustrezen organ bo te predloge po opravljenem razpisu pri podeljevanju štipendij in kreditov po določilih pravilnika prvenstveno upošteval. Delovnim organizacijam, ki bodo letos razpisale štipendije, bo komisija poslala ustrezne predloge. Ker bodo ti predlogi verjetno najbolj argumentirani, jih bodo delovne organizacije tudi upoštevale.

V mnogih razpravah o pro-

blemih mladine, pa naj so potekale med starejšimi ali mladimi, so se vsi zavzemali za zagotovitev možnosti za nadaljevanje šolanja sposobnim, a socialno šibkim učencem. Menim, da se je grupa za vprašanja izobraževanja pri Obk ZMS reševanja teh problemov v danih razmerah lotila po najbolj demokratični poti. Vsi občani imajo možnost vplivati na uspeh ali neuspeh teh akcij, zato nosijo tudi določeno mero odgovornosti. O teh vprašanjih se bo razpravljalo v samoupravnih organih večine delovnih organizacij, o tem bodo razpravljali in odločali odborniki v SOB ter profesorji in mladinci v osnovnih šolah.

So možnosti, da bo zagotovljeno nadaljevanje šolanja vsaj petdesetim sposobnim in socialno šibkim učencem iz osnovnih šol in to preko SOB in delovnih organizacij, v nasprotnem primeru pa bodo morali verjetno ostati doma na kmetiji ali se zaposliti. Odločali bodo samoupravljavci.

O uspehu akcije bomo poročali.

Vida Dime

„Adam Ravbar“ tudi letos

V sklopu kulturnih, športnih in turističnih prireditev, ki bodo organizirane v okviru občinskega praznika, bodo tudi domžalski jamarji organizirali vsakoletno turistično-gostinsko prireditev »Adam Ravbar« na gradu Krumperk pri Domžalah.

Letos bo prireditev 25. in 26. junija.

Sodelovali bodo: domžalska godba, pevska zbor iz Ihana in Doba s solisti Jožetom Lekanom, Mici Rahnetovo, Francem Prenarjem, Rokom Lapom in Janezom Hribarjem.

Na tej prireditvi, ki bo letos dobila širše obeležje, bodo sodelovale tudi narodne noše in konjeniki.

Ob vsem tem ne gre prezreti vpliva, ki naj ga take in podobne prireditve imajo za turizem in gostinstvo domžalske občine. Če pogledamo dejstvo, da je v Sloveniji le še nekaj podobnih prireditev, moramo hotenje in delo domžalskih jamarjev samo pozdraviti.

Nekaj kulturnih prireditev v juniju in juliju

20. junija — Otvoritev obnovljene baročne cerkve z Jelovškovi freskami v Grobljah ob 20. uri.

Pri kulturnem programu bo sodeloval Zavod za glasbeno izobraževanje Domžale in Pevski zbor »Svoboda« iz Domžal.

25. junija — Na gradu Krumperk prireditev »Adam Ravbar«.

28. junija — Ob 9. uri na I. osnovni šoli v Domžalah odkritje spominske plošče padlim učencem bivše Meščanske šole in otvoritev razstave ob 10. uri v počastitev 25-letnice vstaje v hali domžalskega razstavišča.

2. in 3. julija — Na Brdu tradicionalna prireditev Rokovnjaški tabor.

Za občinski praznik bo izšla posebna številka Občinskega poročevalca, ki bo obsegala razpravo o zdravstvu v občini, ker bo takrat odprt novi Zdravstveni dom, razpravo o slavnikařtvu na področju Domžal in Mengša, program prireditev za občinski praznik in še nekaj krajših sestavkov.

Dve vprašanji - dva odgovora

Odgovarja predsednik skupščine občine Domžale, Jože Poganičnik.

1. **Vprašanje:** O slabem stanju cest in ulic v Domžalah je bilo že precej napisanega, še več pa je negotovanja občanov, ki te ceste dnevno uporabljajo. V najslabšem stanju so Kidričeva cesta, Cesta talcev in Prešernova cesta. Ali so izgledi, da se bodo te ceste v doglednem času uredile in ali je že bil vzpostavljen kontakt s tistimi gospodarskimi organizacijami, ki so v največji meri zainteresirane na ureditvi teh cest, da bi skupno poiskali potrebna sredstva?

Odgovor: Problem slabih cest, ki ga načenjate s svojim vprašanjem, je bil že večkrat predmet razprav na Svetu za komunalne in stanovanjske zadeve ter zadeve krajevnih skupnosti naše občine. Taka vprašanja so tudi pogosto vprašanja odbornikov na sejah skupščine.

Stanje občinskih cest je po večini zelo slabo. Pretežno so makadamske; od 257 km cest IV. reda je namreč le 10 km utrjenih, tj. asfaltiranih. Zaradi skromnih sredstev sklada za ceste ni bilo mogoče le-teh trošiti za rekonstrukcijo, ker ne zadoščajo niti za vzdrževanje. Za postopno rekonstrukcijo cest je treba zbrati več sredstev in to preko prispevka za urejanje mestnih zemljišč oziroma namenskih sredstev, ki so jih, oziroma jih bodo dale posamezne

gospodarske organizacije. Posebna strokovna komisija za izgradnjo komunalnih naprav za vplivni območji Domžal in Mengša je že postavila kriterije za prioriteto del, in sicer glede na obremenitev cest (tonska ali osna), dohod in odhod iz dela, prometno varnost in ostalo frekvenco. Po predlogu te komisije in predstavnikov krajevnih skupnosti je predvidena še letos rekonstrukcija vseh navedenih cest, poleg te pa še rekonstrukcija ceste Vir-Helios.

2. **Vprašanje:** Poštno poslopje v Domžalah je na zunaj tik pred dograditvijo, vendar že dolgo ugotavljamo, da so bila dela na njem ustavljena in da gradbišče že zarašča trava. Kakršni koli naj bi že bili argumenti, ki so narekovali ustavitve del ni gospodarno, da objekt, v katerega je bilo vloženi mnogo sredstev, stoji nedokončan, posebno še, ker so sedanjí poštni prostori pretesni in ne ustrezajo in pa ker vsi čutilo, da posebno avtomatska telefonska centrala ne zadovoljuje več potreb. Kakšni so izgledi, da bi bil ta objekt izročen namestu, za katerega je bil grajen?

Odgovor: Za dograditev poštne poslopja v Domžalah je bil sklenjen dogovor z direktorjo PTT Ljubljana, da navedeni objekt dokonča. Po predlogu Sveta za finance naj bi objekt prevzela PTT s tem, da ga dokonča do 29. novembra letos. Do tega roka bo izvršena tudi montaža nove avtomatske telefonske centrale.

Prvi maturanti ekonomske šole v Domžalah

Letos bomo prvič imeli v Domžalah maturante Srednje ekonomske šole. Pred tremi leti je Delavska univerza na osnovi interesa delovnih organizacij in posameznikov v dogovoru z ESS iz Ljubljane odprla to šolo in sicer oddelek za odrasle. Letošnjih 28 absolventov te šole je vložilo mnogo truda in časa za to, da bi izpopolnili svoje strokovno znanje in dobili spričevala srednje šole. Program

šole je enakovreden programu redne šole in je od slušateljev zahteval mnogo naporov, saj so to ljudje, ki redno delajo na svojih delovnih mestih. Pred dnevi je bila majhna slovesnost, ko so maturanti III. letnika predali ključ slušateljem I. letnika. Vsem maturantom mnogo uspeha pri delu z željo, da bi se še naprej strokovno izpopolnjevali in uspešno uporabili pridobljeno znanje

V Mengšu in Trzinu so uvedli krajevni samoprispevek

Krajevna skupnost Mengeš, Trzin, Loka, Dobeno in Topole. V dneh od 22. do 25. maja so bili zbori volivcev-občanov, na katerih je predsednik Sveta krajevne skupnosti tov. Vidali podal poročilo o delu Sveta v letu 1965, prikazal dohodke, ki jih je dobila oziroma bo dobila krajevna skupnost v letu 1965 in v letu 1966, ter predložil program najnujnejših del, ki jih bo treba opraviti v naslednjih letih. Na vse zборе je prišlo nepričakovano veliko število občanov in volivcev.

Dohodki daleč zaostajajo za tem, da bi zadovoljili vse potrebe. Iz občinskega proračuna je krajevna skupnost dobila lani tri milijone dinarjev, enak znesek ji je zagotovljen tudi v letošnjem letu. Po statutu krajevne skupnosti se mora prispevek iz občinskega proračuna porazdeliti po naseljih glede na število prebivalstva. Razen tega bo prispevala mengeška industrija letos iz prispevka za uporabo mestnih zemljišč 21 milijonov dinarjev, ki pa se praviloma smejo uporabiti le na območju samega Mengša, kjer so nacionalizirana zemljišča. Toda potrebe so že v samem Mengšu tako velike in nujne, da se jih ne da več odlašati in se jih ne more zadovoljiti samo z omejenimi dohodki. Če omenimo na primer le vodovod, bo za dokončno ureditev in napeljava potrebnih v nekaj naslednjih letih za vse območje krajevnih skupnosti 135 milijonov dinarjev. Toda Mengeš rabi razen tega nujno še dokončno ureditve kanalizacije, asfaltiranje pločnikov, rekonstrukcijo nekaterih najvažnejših cest, cestno razsvetlavo na nekaterih obljudenih cestah in še celo vrsto drugih komunalnih naprav, če hoče veljati za sodobno mestno naselje.

Mengšani so na zboru volivcev spoznali, da bodo morali za ureditev svojega naselja tudi sami nekaj prispevati iz svojega žepa in da se ne morejo zanašati izključno le na sredstva od drugod. Zato so soglasno sklenili, da se uvede na območju Mengša krajevni samoprispevek v višini 1,5 odstotka od osebnih dohodkov zaposlenih oz. pri kmetih in obrtnikih od davčne osnove. Krajevnega samoprispevka so oproščeni občani, ki imajo socialno podporo, minimalne po-

kojnine, štipendije itd. Z uvedbo samoprispevka so Mengšani pokazali veliko politično zrelost, razumevanje za svoje krajevne potrebe, razumevanje, da v današnji situaciji ne morejo vsega pričakovati od skrčenega občinskega proračuna, in zavest skupnosti občanov na območju svojega kraja. Samoprispevek je namenjen izključno le za zgraditev kanalizacije, uveden pa je za dobo treh let oziroma do uveljavitve morebitnih republiških predpisov o komunalnem prispevku.

Enako politično zrelost in zavest o skupnem prispevanju za nujne komunalne naprave so pokazali tudi Trzinci. Njihov poglavitni problem je napeljava vodovoda po vasi. Sredstev zanj ni dovolj. Zato so se na zboru občanov-volivcev odločili, da se na območju Trzina uvede krajevni samoprispevek, namenjen izgradnji vodovoda, v isti višini odstotka kot v Mengšu. Od navzočih številnih občanov jih je le pet glasovalo proti samoprispevku. Trzinci se zavedajo, da je dandanes tako, da se javna sredstva mnogo raje dodeljujejo tistim, ki so tudi sami pripravljeni nekaj prispevati. Samoprispevek bo veljal za isto dobo in ob enakih pogojih kot v Mengšu.

Žal pa ne moremo trditi o politični zrelosti in o zavesti skupnosti pri prebivalcih Loke. Ločani imajo tudi kup krajevnih problemov, na primer ureditev ceste skozi vas, kanalizacija, obnova mostov čez Pšato, ureditev zelenice pred spomenikom NOB itd. Loka je postala v zadnjih letih zelo zanemarjena vas. Kljub prepričevanju o nujnosti uvedbe krajevnega samoprispevka za ureditev Loke se občani na zboru volivcev-občanov niso izrekli za krajevni samoprispevek. Pričakujejo, da jim bodo pač drugi (to se pravi občinski proračun) prinesli denar za rešitev krajevnih problemov. Toda, kot smo že rekli, zagotavlja občinski proračun le pičla sredstva za krajevne skupnosti, Ločani jih bodo dobili le toliko, kolikor jim pripadajo po številu prebivalstva (nekako 300.000 dinarjev), kar pa še zdaleč ne zadostuje za njihove potrebe. Tako bo Loka zaradi neuvidevnosti svojih občanov ostala še nadalje zanemarjena vas.

Z. Gorjup

Vlagajte svoje prihranke pri Kreditni banki v Domžalah.

Vloge, vezane na odpovedni rok se obrestujejo po višji obrestni meri.

V naši občini je po objavljenih uradnih podatkih zaposlenih več žensk kot moških in velik del teh žensk je ali poročenih ali pa imajo vsaj svoje gospodinjstvo. Vse te vsake teden komaj čakajo nedelje, da lahko opravijo v hiši vsa tista dela, ki morajo med tednom počakati zato, ker zanje ni časa. To so najrazličnejša gospodinjska dela, pranje, čiščenje itd. Ta dan pa imajo te žene tudi edino priložnost, da mimogrede še prislulneje dopoldanskim radijskim oddajam ali pa pogledajo na televizijski ekran.

Nedelja pa je tudi velik praznik za vse člane družine, saj je to edini dan, ko so vsi skupaj, ko se nekako utrjuje marsikdaj že močno načeto družinsko življenje in ko se posebno gospodinja trudi, da bi tudi z dobrim kosilom dala tej bridki priložnosti kar najbolj svečano obeležje.

Tu pa se prične potrošnikom električne energije v precejšnjem delu Domžal nerazumljiva zgodba. Večina gospodinjstev uporablja v tem letnem času električne štedilnike, marsikje, posebno v novih blokih, pa štedilnikov na trdo gorivo sploh nimajo. To pa zato, ker je projektant računal z evropskimi normami, namreč s tem, da bo oskrba z električno energijo redna in neprekinjena, pač taka kot je povsod po svetu. Na žalost pa v Domžalah temu ni tako. Že štiri nedelje zapovrstjo se je zgodilo, da so gospodinjje z veliko ljubeznijo, da bi družini vsaj enkrat v tednu postregle z dobrim kosilom, pristavile na električne štedilnike juho, krompir in pečenko, ker jo ima mož najrajši. Komaj pa je po stanovanju zadišalo po prazničnem kosilu in ustvarilo res prijetno domačino, ko se vsi družinski člani zvrste okrog štedilnika in na ves glas hvalijo prizadevnost in znanje gospodinjje, prijetna pesem na štedilniku zamre, namesto nje pa se zaslišijo najprej pikre pripombe, nato pa preprij in stopnjujoča se jeza, ki takoj pokvari lepo nedeljsko družinsko idilo in razbije tako težko doseženo prijetno domačnost nedeljskega doma in uniči težko doseženo dobro razpoloženje, za katero so gospodinjje žrtvovale poleg svojega časa tudi mnogo denarja. Zmanjkalo je namreč toka.

Ce bi se to zgodilo enkrat, bi mogli to razumeti, čeprav težko, ker bi bilo to v nedeljo in to kot izračunano v času, ko se pripravlja kosilo, tj. od pol enajste do pol dvanajste ure dopoldne. Nerazumljivo pa je, da se to dogaja kar po vrsti nedeljo za nedeljo, vedno v približno istem času, vedno takrat, ko gospodinjstva električno energijo najbolj rabijo in so gospodinjje zaradi njenega izpada najbolj prizadete.

Sprašujemo se: kdo je kriv

za tako početje? Ali so gospodinjje res postale objekt izživljanja neodgovornega človeka, ki zavestno draži njihove živce? Ali je res nedelja dopoldne, tj. v času od pol enajste do pol dvanajste ure najprimernejši čas za remonte v transformatorjih? Ali se to ne bi dalo opraviti v času, ki bi bil primernejši in ki jim ga gospodinjje, če ga odgovorni sami ne poznajo, lahko sporoče, ali je tudi pri razdeljevanju električne energije tako, da imajo potrošniki samo dolžnost, da redno plačujejo tokovino, in to tudi takrat, kadar jo dobavitelj podraži čez noč za 100 ali več procentov, nimajo pa nobene pravice, da za svoj pošteni denar zahtevajo tudi solidno oskrbo? Ali res na našem terenu ni potrebno, da bi potrošniki o izpadu el. energije, kadar je to neobhodno potrebno, pravočasno obvestili, kakor delajo to druga distribucijska podjetja? Ali ima potrošnik, ki je bil brez lastne krivde oškodovan, pravico, da zahteva povrnitev škode preko sodišča enako, kakor ima to pravico distribucijsko podjetje, če potrošnik ne plača računa za dobavljeno energijo?

Pričakujemo odgovora na naša vprašanja, obenem pa zahtevamo, da nam dobavitelj v Domžalah razloži, zakaj je potrebno energijo odklapljati vedno le ob nedeljah v poznem dopoldanskem času in koliko časa bo vse to še trajalo.

Ce pa so gospodinjje postale objekt neodgovornega izigravanja s strani posameznih uslužbencev, pa zahtevamo, da se jih pokliče na odgovornost, njihova imena pa objavi.

Zavod za glasbeno izobraževanje
Domžale

Obvestilo

Obveščamo starše, da bo vpisovanje novih učencev za šolsko leto 1966/67 v vse oddelke Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale v dneh od 23. do 30. junija 1966 od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure in to v Domžalah, Mengšu, Radomljah in Moravčah.

Na Zavod bomo v prihodnjem šolskem letu vpisali na posamezne oddelke naslednje število novih učencev:

klavir	10	pózavna	4
violina	20	rog	4
čelo	6	solo petje	6
bas	4	harmonika	15
flavta	4	kitarra	10
klarinet	10	cicibani	20
trobenta	8		

Na oddelek za klavir se lahko vpišejo le otroci, ki imajo instrument doma ali pa se nameravajo vpisati na pedagoško gimnazijo.

Učenci, ki se bodo vpisali na oddelek za godala ter pihala in trobila, si bodo lahko izposodili instrumente na zavodu.

Vse interesente opozarjamo, da je vpisovanje novih učencev na naš zavod številčno omejeno, zato prosimo, da vpišete svoje otroke v določenem roku, ker v jeseni novih učencev ne bomo vpisovali.

Podrobnejše informacije lahko dobite na upravi zavoda v Domžalah, Ljubljanska cesta 61, telefon 72-249.

Delovni kolektiv Sončnice je zahteval sestanek, ne da bi prej pojasnil, za kakšna vprašanja gre. Na zboru so sodelovali poleg vseh odgovornih članov kolektiva tudi predstavniki republiškega sveta Zveze sindikatov ter občinskega sindikalnega sveta. Vprašanje, ki ga je kolektiv postavil odgovornim in samemu sebi, je bilo: v našem podjetju imamo vse manj dela, ljudje odhajajo drugam, osebni dohodki se nam znižujejo, zato zahtevamo, da se tu odkrito pomenimo o naših problemih. Tako zahtevo po sklicanju zбора, ki ga je sklicala sindikalna podružnica »SONČNICE« je v pisni obliki zahteval kolektiv, saj je to zahtevo podpisalo 36 njegovih članov.

Trenutna negotovost, ki je vladala pred sestankom, se je kaj hitro spremenila v dejstva, ko je tovariš direktor obširno opisal vsa prizadevanja vodstva podjetja, da se kolektivu prizna ekonomska prodajna cena ali pa ekonomska nabavna cena surovin. Ob tem je bilo izraženo očitno nesorazmerje, ki razmejuje prizadevanje kolektiva po ustvarjanju in pa administrativnimi ukrepi, ki določajo surovinam neustrezne cene.

Ta boj za boljše gospodarjenje, iz katerega še vedno ni izhoda, kaže, da bo najbrž ostalo tako kot je, saj naša družba z reformo ni imela namena priznati vsake proizvodnje, temveč samo rentabilno proizvodnjo. Zato je tudi kolektiv verjetno s tem računal in že dlje raziskuje možnosti za preusmeritev proizvodnje oziroma za drugačno korišćenje zmogljivosti. Prizadevanja, da bi našli izhod iz težav v sodelovanju z

milarsko in kemično industrijo, niso do sedaj rodila posebnih sadov, kajti preusmeritev bi zahtevala večja investicijska sredstva, za kar pa se delavski svet ni mogel ogreti. Ostalo je še eno upanje, in sicer da bi jim uspelo tesno kooperirati s podjetjem Svit Kamnik, o čemer že tečejo pogovori.

Na očitke o nizkih osebnih dohodkih vodstvo Sončnice odgovarja s podatki, ki pričajo, da so poprečni osebni dohodki pri njih višji, kot so poprečni osebni dohodki v slovenski prehrambeni industriji (60.987 : 57.600 starih dinarjev, to drži — ni pa rečeno, da bo držalo tudi jutri).

Neposredni proizvajalci v Sončnici so izrazili delno nezaupanje v sposobnosti strokovnega kadra. Na zboru so padli tudi težki in konkretni očitki na račun propadanja reprodukcijskega materiala. Za občutno škodo, ki s tem nastaja, ne odgovarja nihče, pa tudi kolektiv sam oziroma neposredni proizvajalci nočejo prevzeti nikakršne odgovornosti in pretežno postavljajo le zahteve. Kaže, da obstaja precejšnje nerazumevanje med delavci v upravi in delavci v proizvodnji, da ni prave enotnosti, temveč da se grede »mi« in »vi«. Celotni sestanek je pokazal na razne neurejenosti, ki pa bi se z majhnimi napori in prizadevanji in enotnostjo kolektiva, to je slehernega člana, nedvomno dale odpraviti. Čakanje, da bo določeno delo opravil nekdo drug mimo svoje dolžnosti, pa samo slabi tako moralno, kot materialno moč kolektiva. Izražena prizadevanja — tak vtis daje sestanek — so zelo enostranska in povedo, da si samo del kolektiva prizadeva, da bi podjetje dobro uspevalo, da bi ustvarili toliko dohodka, da bi zagotovili ustrezne osebne dohodke in še kakšno naložbo za preusmeritev proizvodnje. Drugi del pa stoji ob strani ali pa je nezainteresiran.

Ce pogledamo zaključni račun za leto 1965, ugotovimo, da je kolektiv ustvaril 23 milijonov skladov in so morali od tega odvesti 10 milijonov družbenih obveznosti. Delitev med skladi in osebnimi dohodki je po pravilniku 70 : 30, v letu 1965 ustvarjena pa 83,5 : 16,5. V letošnjih štirih mesecih pa je ta delitev dosegla zgornjo mejo 100 : 0, kar pomeni, da dohodek ne zagotavlja niti enostavne reprodukcije. Zaradi tega je bil sklep zбора kolektiva, da se formira strokovna komisija zunanjih strokovnjakov, ki naj v določenem roku prouči organizacijo podjetja, predvsem pa ugotovi, kaj se Sončnici splača proizvajati, kaj pa ne.

Morda je ta sklep na mestu — o tem ne bi bilo še dobro soditi. Vsekakor pa obstaja prepričanje, da bo moral biti kolektiv Sončnice mnogo bolj enoten kot pa je bil doslej.

S seje skupščine in njenega zbora v mesecu maju

24. preteklega meseca so se odborniki obeh zborov občinske skupščine sestali najprej na skupni seji, zbor delovnih skupnosti pa je nadaljeval z ločeno sejo skupaj s predstavniki samoupravnih organov delovnih organizacij. Za sejo zbor je analitsko-planska služba pripravila obsežno gradivo oziroma poročilo o gibanju gospodarstva v občini v letu 1965, nadalje v štirih mesecih tekočega leta in predloge izhodišč za izvajanje gospodarskega in komunalnega programa v občini za leto 1966. Vsa poročila je nazorno s pomočjo diapozitivov obrazložil Slavko Matičič, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance SOB. V razpravi je sodeloval predstavnik delovne organizacije, ki je postavil vprašanje deviznega sistema in odbornica Bogatajeva.

Na dnevnem redu skupne seje obeh zborov, ki je bila istega dne, je bil sprejet program dela skupščine za leto 1966, ki je bil dopolnjen s predlogom odbornika Jožeta Zevnika glede poročila stanovanjskega podjetja in s poročilom sveta za gradbeništvo in urbanizem. Nadalje je bila sprejeta dopolnitev, ki jo je predlagal odbornik Ivo Lipar glede problematike vzdrževanja cest v krajevnih skupnostih. Andrej Drmal je v imenu izvršnega odbora občinskega odbora SZDL seznanil odbornike s predlogom bodoče oblike in vsebine programov dela skupščine.

V naslednji točki dnevnega reda je obravnavala skupščina predlog za spremembo statuta občine, ki ga je pripravila komisija za statut in so ga prejeli tudi odborniki obenem z vabilo. Poročilo o spremembah je podal odbornik Anton Gorjup. Nujno potrebno je odpraviti nekatera določila v statutu, ki več ne ustrezajo oziroma so potrebna spremembe tudi zaradi vskladitve s predpisi, ki so bili vsklajeni z ustavo. V razpravi so sodelovali poleg poročevalca komisije, še pravnik Peter Primožič, ki je prav tako sodeloval pri pripravi sprememb statuta, nadalje predsednik skupščine in podpredsednik Janez Kralj, odborniki Ivo Lipar, Jernej Lenič, inž. Igor Papež, Marjan Kaliman, Janez Testen, inž. Janez Mežan, Jože Zevnik, Janez Zibelnik, Albin Penič in Andrej Drmal, sekretar občinskega odbora SZDL. Predvsem so imeli pripombe na predlog glede združitve svetov od dosedanjih 15 na 8. Nadaljnja razprava se je razvila tudi v zvezi s predlogom odbornika Liparja, da morajo biti predsedniki komisij, ki jih imenuje skupščina, odborniki, ker bi se s tem le poglobila odgovornost članov skupščine. Po zaključeni razpravi je bil sprejet sklep, da se sprejmejo predložene spremembe občinskega statuta, kot jih je pripravila

komisija, razen predlog za spremembo števila svetov, o katerem naj se odloči po javni razpravi. Sprejme se še dopolnitev, ki jo je prinesla razprava glede predsednikov skupščinskih komisij in s predlogom izvršnega odbora občinskega odbora SZDL glede bodoče oblike in vsebine vsakoletnega programa; določilo o tem naj vsebuje že sam statut. Pri pripravi prečiščenega besedila statuta naj se ta po potrebi tudi stilistično popravi, kar pa ne sme vplivati na bistvo besedila. Prečiščeno besedilo statuta je objavljeno v uradni prilogi tega »Poročevalca«.

V imenu komisije za kadre, volitve in imenovanja je nato odbornik Franc Sink seznanil odbornike z njenimi zaključki. Skupščina jih je v celoti potrdila, in sicer: potrdita se odločitvi predsednika skupščine o imenovanju komisije za pregled izvida javnega natečaja za oddajo mestnih zemljišč in imenovanje komisije za oddajo del za izgradnjo šolskega poslopja v Moravčah. Obe komisiji je imenoval predsednik skupščine zaradi nujnosti še pred sejo skupščine. V prvo so bili imenovani: za predsednika Alfonz Avbelj, za člane: Jože Zevnik, Mimi Ravnikar, Janez Otrin, Jože Vodeb. V komisijo za oddajo del za izgradnjo šolskega poslopja v Moravčah pa so bili imenovani: za predsednika Milan Flerin, za člane: Maks Zajc, Francka Marinšek, Ivan Mrak in Lovro Korenčan. Nadalje je skupščina sprejela predlog komisije za volitve in imenovanja in za načelnika oddelka za skupne in družbene službe SOB imenovala Petra Primožiča, diplomiranega pravnika, že doslej zaposlenega v občinski upravi. Obenem je razrešila dosedanjega načelnika tega oddelka Štefana Horvata, ki mu je na lastno željo prenehalo delovno razmerje v občinski upravi. Janez Birk je bil nato na lastno željo razrešen dolžnosti tržnega inšpektorja, in sicer z dnem, ko mu bo prenehalo tudi delovno razmerje pri SOB. Bil je tudi član Kmetijskega poskusnega centra Jablje, kjer mu je potekla mandatna doba. Skupščina je zato imenovala novega predstavnika v ta svet, in sicer Franca Pliberška občinskega kmetijskega inšpektorja. Nadalje je bil sprejet tudi sklep, te komisije, s katerim je zavrnila predlog obrtnega podjetja »Mizarstvo« Domžale, naj se dosedanjemu vršilcu dolžnosti direktorja tega podjetja podaljša veljavnost imenovanja.

Komisija za volitve in imenovanja je predložila skupščini v obravnavo obširno utemeljen predlog v zvezi s pritožbo Marjana Smolnikarja, ki jo je vložil zaradi sklepa delavskega sveta, po katerem je bil razre-

šen položaja direktorja obrtnega podjetja »Mizarstvo« Domžale. Skupščina je zavrnila njegovo pritožbo in sprejela še druge zaključke, navedene komisije v tej zadevi.

V nadaljevanju seje je izdala skupščina na predlog sveta za finance in družbeni plan poroštveno izjavo Gostinskemu podjetju v Domžalah, in sicer za investicijsko posojilo, ki ga je najela Slaščičarna »Bistrica« v Domžalah, ki se je priključila navedenemu gostinskemu podjetju.

Skupščina pa zaenkrat še ni potrdila predloga sveta za finance, da se podjetju Invalidske delavnice »Zlato polje« Domžale izroči v upravljanje stavba v Kolodvorski ulici 8 v Domžalah, ker še ni potekel rok za pritožbo zoper odločbo, s katero je pristojni občinski upravni organ ugotovil, da je

navedeno stavbo štetj za poslovno.

Na predlog sveta za finance je bilo odobreno znižanje stopnje občinskega prometnega davka v času majskega sejma, ki ga je priredil Zavod za gospodarsko propagando Domžale v tekočem letu.

Pri »vprašanih in predlogih« je odbornik Ivan Cebulj na svoje vprašanje v zvezi z izidom natečaja za oddajo mestnih zemljišč dobil pojasnilo, ki mu ga je v imenu Stanovanjskega podjetja Domžale in komisije za ugotavljanje izida tolmačil odbornik Jože Zevnik. Na vprašanje odbornika Albina Peniča, kako je s sredstvi za socialne podpore, ker dosedanja kljub ponovnim revizijam podpor ne morejo zadoščati niti za sedanje podpirance, se je pričela razprava, po kateri je bil sprejet zaključek, naj svet za finance prouči zadevo in najde v proračunu dodatna sredstva za reševanje socialne problematike v občini.

Letos bo letovalo manj otrok

Komisija za letovanje otrok pri občinski Zvezi prijateljev mladine je pričela z organizacijskimi pripravami že v aprilu. Za letošnje letovanje otrok je izbrala skupaj 24 vzgojiteljev, ki bodo vodili predvidoma 240 otrok iz naše občine. Komisija je bila mnenja, da je lahko vzgojitelj le tisti, kdor je pripravljen čas letovanja preživeti z otroki in zanje, in da je sposoben opravljati to odgovorno mesto oziroma dolžnost.

V letošnjem letu smo bili primorani zmanjšati število otrok v koloniji v Izoli, ker so planirana sredstva za 60% manjša kot v lanskem letu. Pač pa za letovanje v Izlakah število ni

omejeno in tudi prispevki so minimalni, 60 novih dinarjev.

Otroci, ki so se prijavili in bili zdravstveno pregledani, bodo odšli na morje 5. julija ob 7. uri zjutraj z avtobusi, letovanje otrok v Izlakah pa se bo pričelo 1. avgusta in bo trajalo do 20. avgusta, v dveh izmenah po 10 dni.

Kljub vsem naporom komisiji ni uspelo, da bi vključili v to zdravo letovanje vsaj tisto število otrok kot lani. Ker so bili vsi napori brezuspešni, bo moralo letos pač ca. 100 otrok preživeti svoje počitnice v domačem okolju, čeprav bi jim koristilo morje, kamor so si tudi želeli.

F. R.

Ze v prejšnji številki smo objavili fotografijo z domžalskih ulic, ki so jih razkopali zaradi polaganja telefonskega kabla. Kot dokument objavljamo danes še eno z Ljubljanske ceste, ki kaže, kako so bili razkopani pločniki. Medtem pa so dela že zaključili in razkopana mesta lepo zasuli in tlakovali z novim asfaltom

Problemi v Komunalnem gospodarstvu Mengeš

Na seji v mesecu marcu je komisija za družbeno nadzorstvo pri občinski skupščini Domžale obravnavala razmere v podjetju »Komunalno gospodarstvo« v Mengšu.

Na podlagi prijave nepodpisanih članov kolektiva je predhodno ožja komisija lani v decembru ugotavljala, ali so resnične tiste nepravilnosti v podjetju, kakor jih navaja prijavitelj. Ugotovila je, da nekatere nepravilnosti v resnici so. Tako predsednik delavskega sveta in predsednik upravnega odbora nista dosti seznanjena z delom samoupravnih organov, ki jih vodita. Seje sklicuje upravnik sam, ne da bi se poprej posvetoval z obema predsednikoma. Zapisniki o sejah niso na vpogled članom delovne skupnosti. Upravnik popravlja zapisnike sej samoupravnih organov. Glede adaptacije upravnega posloplja je upravnik samovoljno naročil načrte za adaptacijo, čeprav so bili delavci mnenja, da je bolj potrebno adaptirati delovne prostore. Pri volitvah v samoupravne organe je upravnik razdeljeval med delavce listke z imeni kandidatov, ki so bili nato izvoljeni. Problematična je izvolitev upravnega odbora, ker obstoja o tej izvolitvi samo list papirja brez podpisov. Zaradi neizdelanega pravilnika o delitvi osebnega dohodka so delavci večkrat prikrajšani za večje zneske. Zaradi malomarnosti skladiščnika izkazuje skladišče visoko izgubo oziroma velik lom stekla v enem letu, in sicer za 1.200.000 din. Poleg tega je treba omeniti še to, da sindikalna organizacija ne izpolnjuje svojih nalog.

Na podlagi zapisnika o ugotovitvah ožje komisije so bili člani komisije za družbeno nadzorstvo na omenjeni seji soglasnega mnenja, da gre za nepravilnosti v samoupravljanju delovne organizacije, kar je pogosten pojav ravno v manjših podjetjih. V teh podjetjih je vse preveč familiarnosti in zaradi tega tudi preziranja formalnih predpisov o delu samoupravnih organov. Prav manjšim podjetjem naši družbeni organi posvečajo premalo pozornosti in prav v teh podjetjih opažamo pomanjkljivosti samoupravnih aktov, zaradi česar je vodilnim ljudem dana široka močnost, da ukrepajo po svoje.

V Komunalnem gospodarstvu in tudi ne, da bi namerno kršil načela in predpise o samoupravljanju, pač pa, da je imel do njih precej malomaren odnos. Sklepi komisije so bili naslednji:

1. Nujno je treba izboljšati samoupravljanje v podjetju. Čeprav so bile volitve v delavski svet sicer formalno pravilne, je vendarle treba izvesti ponovne volitve. Upravni odbor prav-

no pravzaprav ne obstoji in je treba zato pravilno izvoliti nov upravni odbor. Občinski sindikalni svet naj pomaga delovnim ljudem v tej delovni organizaciji, da se izboljša samoupravljanje.

2. Organe upravljanja je treba opozoriti na to, da je treba nujno sestaviti pravilnik o delitvi osebnih dohodkov.

3. Nujno je treba izboljšati delo v skladišču, da ne bo prihajalo do prefriranega loma.

4. Organi upravljanja so dolžni na prvi prihodnji seji razpravljati o ugotovitvah komisije in poskrbeti za odpravo vseh ugotovljenih nepravilnosti.

Razstava Otona Petriča in Staneta Podsedenska

V času od 17. do 24. maja letos sta v mali dvorani Zavoda za glasbeno izobraževanje razstavljala slikarja amaterja Oto Petrič in Stane Podsedenski. Oba sem zaprosil za kratek intervju, zato naj nanizam nekaj biografskih podatkov, ki sta mi jih oba posredovala.

Oto Petrič, rojen 5. maja 1939 v Zireh, je sicer po poklicu čevljar, vendar je v Kranju napravil dopolnilni izpit za trgovino in je sedaj zaposlen kot trgovski pomočnik. Osnovno šolo je obiskoval v Zireh. Veselje do slikanja je dobil že v tretjem razredu osnovne šole. Svoja dela je najprej razstavljaval na šolskem sten-času. K slikanju sta ga spodbujala in mu dajala strokovne nasvete njegov sorodnik, sedaj že umrlj slikar Dušan Petrič ter domžalskim učencem I. osnovne šole dobro znan pedagog na tem področju Milan Merhar.

Pol leta je bil tudi član društva ljubljanskih slikarjev amaterjev »Klas« in sicer v letu 1957/58. Tu jih je v slikarsko umetnost uvajal profesor Akademije Klavdij Zornik.

Ko je služil vojaški rok v Beogradu, je tudi razstavljaval in sicer leta 1959.

V okviru praznika žirovske občine leta 1963 je razstavljaval na kolektivni razstavi žirovskih slikarjev, skupno s slikarji amaterji Janezom Sedejem, Konradom Peternelom, Ivanom Gluhodovim in Davorinom Kogejem.

Njegova prva razstava v Domžalah je bila leta 1964. Takrat je razstavljaval v glavnem slike, ki so izdelane iz samih točk — pointilizem, medtem ko je sedaj razstavljaval olja.

V Domžalah živi že pet let. Njegova želja je, da bi se tudi v Domžalah ustanovila likovna sekcija pod strokovnim vodstvom, ki bi združila slikarje amaterje in usmerjala njih delo.

Stane Podsedenski, rojen 10. novembra 1942 v Oplotnici pri Mariboru je po poklicu trgovski pomočnik, sedaj zaposlen v trgo-

Organi upravljanja v Komunalnem gospodarstvu Mengeš so ugotovitev in sklepe komisije za družbeno nadzorstvo vzeli resno in pomajhkljivosti oziroma nepravilnosti v postavljenem roku odpravili.

V nadaljevanju seje so člani komisije izrazili mnenje, da se njihovi sklepi ali priporočila pri odločujočih organih premalo ali pa sploh ne upoštevajo. Mnogokrat povsem drugi organi obravnavajo problematiko, ki spada v področje komisije za družbeno nadzorstvo.

V zvezi s pritožbo Čature Slobodana na razpisano delovno mesto na Delavski univerzi v Domžalah so bili člani mnenja, da bi bilo treba pregledati samoupravljanje na tem zavodu. To dolžnost je prevzel tajnik komisije.

Končno so člani komisije sklenili, da je treba zadevo s kegljiščem v Domžalah vendarle spraviti z dnevnega reda. Zadeva je povzročila mnogo hrupa, komentarjev in govoric, vendarle javnosti vse doslej ni bilo pojasnjeno, kdo je investitor, koliko sredstev je bilo zanj investiranih in podobno. O kegljišču se še danes na raznih sestankih pojavljajo vprašanja in kritike. Komisiji se zdi čudno, da odgovorni forumi oziroma investitorji še do danes nočejo ali ne morejo podati poročila o kegljišču, čeprav VIII. kongres ZKJ in tretji plenum CK ZKJ izrecno poudarjata javnost investitorja. Sklep komisije je bil, da naj odgovorni forumi končno vendarle podajo poročilo o finančnem stanju v zvezi s kegljiščem.

vini »BOROVO« v Domžalah. V Oplotnici je živel le nekaj let, kasneje se je s starši preselil v Mozirje. Tu je končal osnovno šolo in nižjo gimnazijo, triletno trgovsko šolo je pa dovršil v Celju.

Zanimivo je, da je v osnovni šoli in kasneje v gimnaziji imel iz risanja oceno zadostno. Veselje do slikanja je dobil šele v trgovski šoli v Celju, kjer mu je veselje vzbudil aranžer tov. Lah, zaposlen v »NAMI« v Celju.

Že pred odhodom k vojakom je precej slikal in to predvsem grafiko. V času službovanja v

JLA je imel skupno s slikarji amaterji za tovariše v vojski tri razstave, eno razstavo pa so obiskali tudi drugi ljubitelji te umetnosti. V vojski je v glavnem slikal v olju in sicer brez čopiča, s pleskarsko lopatico. Tudi slike, ki jih je razstavil na tej razstavi so olja, delana z lopatico.

Stanuje v Domžalah in ima namen študirati slikarstvo, kot je sam izjavil.

Skoda le, da razstave ni obiskalo več obiskovalcev. Morda je bilo majhnome obisku delno krivo tudi pre slab obveščanje.

Tone Ravnikar

Z delavske univerze

Iz dosedanjih rezultatov izobraževanja na področju občine lahko ugotovimo, da je bila letošnja sezona dokaj plodna. Na vseh sektorjih izobraževanja tj. na seminarjih, šolah in predavanjih je delo redno potekalo.

Na družbeno ekonomskem področju smo organizirali:

večerno politično in mladinsko šolo, seminar za novo izvoljene člane samoupravnih organov, sindikalno šolo za predsednike sindikalnih podružnic, ciklus predavanj za gospodarstvenike in seminarje s področja samoupravljanja v delovnih organizacijah. Programi za to izobraževanje so bili dokaj stvarni in prilagojeni konkretnim potrebam samoupravljalcev, saj so obsegali mnoge probleme gospodarjenja in samoupravljanja. Na strokovnem področju so redno teklo naslednje šole in seminarji: Večerna šola za odrasle, I. in III. letnik Ekonomske srednje šole, Srednja galanterijska šola, tečaj za tkalske mojstre, tečaj za tkalke, tečaj za voznike motornih vozil in tečaj za kvalifikacije. Poleg tega so strokovni delavci DU sodelovali pri izdelavi statutov delovnih organizacij in pri elaboratih za prehod na 42-

urni teden. Na tem področju lahko opazimo vedno večji interes v samih delovnih organizacijah, saj postaja strokovno izpolnjevanje sestavni del pri prizadevanjih za večjo produktivnost.

Na področju splošnega izobraževanja je bila največja skrb posvečena predavanjem v sklopu »šol za starše«, »šol za življenje« in kmetijstvu. Preko 80 predavanj s teh področij je vzbudilo velik interes pri občanih. Vzgojna tematika zelo zanima starše in povezuje šolo in dom. Na področju kmetijstva pa so bila osnovna vprašanja posvečena kooperaciji in nadaljnjemu razvoju zasebnega kmetijstva.

Ob koncu sezone, ko analiziramo rezultate pošolskega izobraževanja, bo potrebno še natančneje proučiti interese in potrebe izobraževanja ter vlogo Delavske univerze na tem področju dela z odraslimi.

BERITE
OBČINSKI
POROČEVALEC!

Vesti z Moravškega

Sprehod po Moravški dolini

Cloveku, ki je že bil kdaj v Moravčah, se rada porodi želja, da bi to dolino ponovno obiskal, posebno zaradi njene slikovite okolice. Tudi nekdanji partizani se posebno v času dopustov radi vračajo med ljudi, ki so jim med vojno mnogo pomagali. Toda vsi izletniki se zaročarjani vračajo domov, ker vidijo, da se Moravčani ne brigajo več za svoj kraj tako, kot je bilo to nekoč.

Ze na odcipu od zvezne ceste pri Želodniku se obiskovalce razveseli nove asfaltne ceste misleč, da ga bo pripeljala prav do Moravč. Toda po enem kilometru lepe vožnje sledi zelo slaba makadamska cesta tako, da le vztrajen voznik nadaljuje pot. Pred Moravčami pade vsakemu takoj v oči zapuščena — neobdelana zemlja. 5 ha nekdanj tako lepo obdelanih njiv je Agrokombinat, ki je pred leti zemljo arondiral, popolnoma zamenaril. Hlevski gnoj, ki je bil že pred 3 leti napeljan na to zemljišče, je še sedaj na velikem kupu in nikogar ni, ki bi ga raztrosil in zemljo obdelal. Pogled na to zemljo je kot na Saharo, saj ne raste na njej nobena bilka več. Zadnji čas je, da nekdo Agrokombinat prisili, da bo prevzeto polje dobro obdelal, ne pa uničil.

Tudi pogled na pokopališče je dokaj žalosten. Zidna ograja se

je na dveh mestih porušila v dolžini nad 10 metrov. Kamenje se je sesulo na grobove in svoji neprestano godrnjajo, zakaj se to ne uredi, saj so plačali najemnino za 10 let vnaprej. Kolkor se to ne bo popravilo, se bo porušila še ostala ograja.

Ce nadaljuješ pot v Moravče, opaziš dve zanemarjeni in podirajoči se hiši, ki grozita, da bosta zgrmeli vsak čas na cesto. Koli, ki že leta podpirajo te hiše, ne bodo več dolgo vzdržali, ker so že strohneli. V središču Moravč opozarja mimoidoče doprni spomenik Jurija barona Vege na popravilo podstavka, ki razpada. Ze med zadnjo vojno je bil v boju z nami in po 23 letih bi mu rane že lahko zacelili. Nasproti spomenika štrle žalostno v zrak razvaline nekdanje Tomčeve trgovine. Na razvalinah že poganja drevje. Cemu se ne prisili lastnika, ki je že pred 20 leti zapustil ta kraj in se izselil v Dolško, da odstrani ruševine ali pa jih proda, da bi kdo drug postavil na tem mestu stanovanjsko hišo.

V parku predi Moravč, kjer je spomenik padlim borcem, ki je v ponos Moravčanom, stezice že kažejo rebra, ker že dalj časa niso bile posute s peskom menda zato, ker krajevna skupnost nima denarja. Če so Moravčani bili sposobni pred 12 leti zbrati

ves denar za spomenik, se bo še danes nekje našel denar za ureditev teh stezic. Ali je res v Moravčah vse zamrlo, ali ni nikogar več, ki so mu Moravče pri sreju in mu ni vseeno kako so urejene? Ko nadaljuješ pot okrog Moravč in prispeš na avtobusno postajo, si lahko ogledaš stalno razstavo gradbenega materiala, ki je kar na prostem. Tu je samopostrežna trgovina brez prodajalca, čudno, da vodstvo podjetja »Napredek« iz Domžal to dopušča. Po vsej Sloveniji je gradbeni material v ograjenih prostorih, ne pa na voljo neregistriranim kupcem. Toliko je v Moravčah skladišč, kjer bi lahko deponirali ta material. Izletniki, ki izstopajo iz avtobusov se temu čudijo.

Velika zanimivost v Moravčah so tudi šolska poslopja. Teh je v Moravčah kar pet in šolarjev je pred poukom po vsej vasi dovolj, ko se lovijo sem in tja. Kot nam je obljubljeno, se bo šolsko vprašanje rešilo že v bližnji bodočnosti, ker se bo pričelo graditi novo šolsko poslopje. Da tega še ni v Moravčah, so krivi Moravčani, ker so se morali 15 let sporazumevati za lokacijo.

Na kraju Moravč stoji lep nov »Partizanski dom«. Ta stavba je v ponos Moravčanom. Dolgoletna želja domačinov po domu se je izpolnila. V njem je tudi knjižnica, ki jo s pridom obiskujejo številni bralci. Kaj pa kulturno življenje? To pa iz leta v leto bolj izumira. Ce ne bi razne igralske skupine iz drugih krajev poskrbele za prireditve, bi

dom sameval prazen. Le potujoči kino privablja enkrat tedenski kino obiskovalce. Dvorane se poslužujejo tudi razne organizacije za množične sestanke in zbere volivcev.

Nekdaj so prosvetni delavci v Moravčah stalno prirejali z mladino razne igre in druge kulturne prireditve v šolskih sobah in skoraj ni bilo večera, ko se mladina ne bi zbrala v kakem razredu. Bili so tamburaši, pevci, aktivna je bila tudi igralska družina, TVD Partizan itd., a sedaj je vse to izumrlo. Mladina pa ne ve ne kod ne kam. Škoda!

Tudi Turistično društvo je popolnoma zaspalo. Ze štiri leta ni bilo običnega zbora in člani so se razšli. Nikogar ni več, ki bi jih ponovno zbral in navdušil za delo. Dela je v moravški dolini dovolj, kajti turizem bi glede na lepe izletne točke in lepo okolico imel lahko lepe uspehe. Tudi z malimi finančnimi sredstvi bi se dalo marsikaj urediti, samo če bi bila dobra volja. Te pa v Moravčah ni več. Kot izgleda, živi vsak le bolj zase in tudi politični delavci postajajo ves bolj pasivni. Ce bi si delo porazdelili in poklicali še vse tiste, ki jim je kraj pri sreju, bi bil gotovo uspeh in Moravče bi zopet zaživele, kot je to bilo prej, pred nekaj leti. Ce bodo Moravčani pokazali voljo do dela, lahko pričakujemo, da se bodo nekje le našla tudi sredstva za napredek moravške doline. Pri takem stanju kot je sedaj, pa tudi na pomoč od zunaj ni mogoče računati.

Krpan je zaman jezdil nad velikana, Brdavs pod tujim imenom v Moravčah

Saj poznate tisto zgodbo o Martinu Krpanu in Brdavs. Kako bi je ne, saj so jo vam — kratkohlčanikom — pripovedovali vaši varuhi, pozneje ste jo slišali v šoli in tudi brali ste jo gotovo.

Verjetno se še spominjate, da je bil Krpan velik in silen človek, pa tudi usmiljenega srca, kadar je bilo treba, seveda! Tudi Brdavs je bil velik in močan. In, če se zgodbe dobro spominjate, tudi veste, da je bilo nekoč Krpanove potrpežljivosti konec in obnem tudi Brdavsovega rogoviljenja po Dunaju.

Mirno življenje živijo občani moravške doline. Tu so živeli (in živijo še danes) ljudje, ki so vdani napredku, omiki in izobrazbi. Teh je mnogo, da ne rečem skoraj vsi. Da, skoraj vsi. To so naprednjaki, ki želijo sebi in svojim potomcem čim lepše in lagodnejše življenje.

Toda, ni vse zlato, kar se sveti! Med ljudmi se najde tudi nekaj (malo, zelo malo) rogoviležev, ki motijo moravško idiliko. Vedno nekaj najdejo, da lahko podirajo, kar so drugi zgradili. Hočejo biti v tem naimočnejši in v tem so povsem podobni Brdavs. Občasno se zberejo v kakšni krčmi in kujejo načrte, kako bodo najuspešnejše rogovilili tam, kjer se zida — podirati pa je baje lažje kot graditi!

Nekoč, že zelo dolgo je tega, so se občani (spet velika večina) spomnili, da bi Moravčanom pristajala nova, velika, svetla in lepo urejena šola.

Rekli so si: »V majhno razpadajočo zgradbo s temnimi učilnicami in klopmi, ki jih je dal narediti sam Franc Jožef v rajnik Avstriji, naši otroci res ne bodo hodili po učenost!« Hm, pa še vse bi bilo dobro, če bi se le lahko v šest učilnic stlačilo k »sodobnemu« pouku nekaj več kot 500 otrok. Tako pa — šola se je morala najprej spremeniti v realitetno pisarno, ki je posredovala (sebi seveda!) proste kmečke sobe.

In po dolgem iskanju se jih je našlo nekaj, vsako leto več. Danes so vse Moravče ena sama šola, saj je že težko najti hišo, kjer ne bi bil vsaj en razred, delavnica, mlečna kuhinja ali telovadnica v njej.

Vendar, to je zgodovina. Vse to se je dogajalo že pred mnogimi leti. Pa so si rekli Moravčani: »Zgradili bomo šolo, nam v ponos, mladini za potrebo!«

Vsi so bili za to. Le zediniti se niso mogli, kje naj bi jo zgradili. Začeli so se kregati. Eni so bili za to, naj šola stoji na začetku vasi, drugi na koncu. Prvi so jo želeli graditi od temeljev navzgor, drugi pa od strehe navzdol. No, kaj mislite, kdo je zmagal? Nihče drug kot Radomeljčani, ki se niso imeli časa kregati — složno so pričeli zidati in v rekordnem času oskrbeli svojim malčkom sodobno šolo.

Moravčanom je še vedno godilo prerokanje okrog lokacije. Ta čas pa so se odločili občani Brda, kreniti po stopinjah Radomeljčanov. Dall so delati načrte in složno prišli za delo. Kmalu je zraslo veliko, moderno in lepo šolsko poslopje, ki jim je prav zares v ponos.

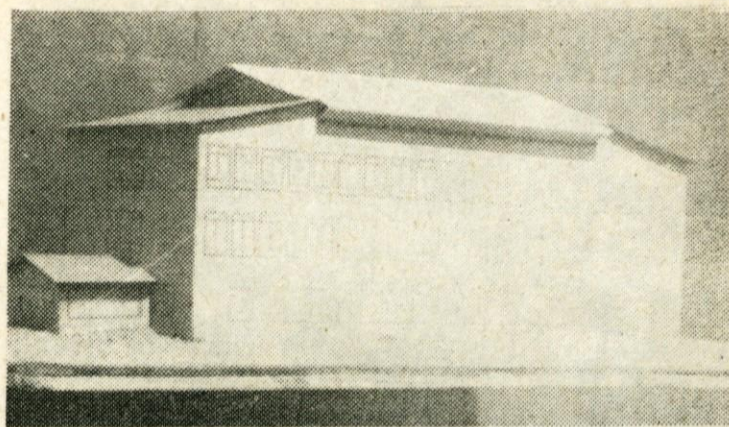
Tudi to še ni izučilo nekaterih v Moravčah. Ljubše so jim bile razprtije, kot pa složnost. Za lokacijo so se sicer zednili, z načrti tudi, zato so pogruntali, da bi se splačalo še za zemljišče »rukati«. Tako so modrovali nekateri, čeprav jih je bilo malo, vendar še vedno dovolj, da so pili kri vsem tistim, ki so želeli čimprej zgraditi tako potrebno šolsko poslopje.

Na sestankih zborov občanov, roditeljskih sestankih, pionirskih skupnostih, so občani masovno zahtevali, da se razprtijam naredi enkrat za vselej konec. Vzdihovali so po novi šoli, kot riba po vodi. Se bolj kot vsi drugi pa so si želeli čistih, lepih in zdravih učilnic otroci in njihovi učitelji. Tudi staršem ni vseeno, kam hodijo otroci v šolo, zato so se odločili, da bodo po svojih močeh tudi sami pomagali — sprejeli so samoprispevek. S tem pa so pokazali, da so trdno odločeni pomagati pri gradnji šole — prav nji so pripravljani dati del sredstev svojega življenjskega standarda.

V mislih že gledajo svoje otroke, ki obiskujejo novo šolo, kjer imajo najraznovrstnejše možnosti, da se pri sodobnem pouku hitreje in več naučijo kot doslej. Z nasmehom na ustnicah se vračajo iz prijetno urejenih učilnic, oboroženi z obilnejšim znanjem kot kdajkoli prej.

Pri vsem tem se je seveda najbolje odrezal minister Gregor, ki je preskrbel ne dosti manj kot pol milijarde starih dinarjev za gradnjo.

Maloštevilni Brdavs — ali po vsem tem ne čutite, da je Krpanove potrpežljivosti — konec...??

Solstvo v Moravčah je že lani doseglo častitljivo starost sto let in v tem dolgem času so bili včasih šolski prostori tudi kar sodobni. Zob časa in splošni napredek pa jih je že zdrav naj načel, neprimerni pa so postali tudi zato, ker se je število šoloobveznih otrok močno povečalo in je že prešlo število 500. Staro šolsko poslopje je samo še spomenik preteklosti, ki nas vsak dan opominja, da mu bo treba zgraditi primerne naslednika. Nekateri Moravčani pa mislijo drugače!

Pionirji-prometniki tudi v Moravčah

Tudi v Moravčah iz dneva v dan narašča promet na cestah. Ker stoji naša šola ob sami cesti in križišču, smo se pionirji odločili, da priredimo tečaj o prometni vzgoji. Za pomoč smo prosili komandirja milice. V mesecu marcu smo imeli redna predavanja in to vsak torek in petek. Naučili smo se prometne predpise, spoznali prometne znake in slišali, kako se moramo vesti na cesti. Predavanja so bila zanimiva in so se jih z veseljem udeleževali skoraj vsi pionirji od 5. razreda dalje. Na zaključnem predavanju smo izbrali izmed nas 10 najboljših pionirjev za bodoče pionirje-prometnike. Od teh so bile štiri pionirke. Ti so imeli v mesecu aprilu še posebni tečaj na prostem s praktičnim delom. Tovariši prometni miličnik iz Moravč nam je nazorno prikazal naše delo. Ta del

tečaja smo imeli na šolskem dvorišču, kjer pa nismo bili nikdar sami, saj je naše delo spremljalo mnogo pionirjev, ki so se zanimali za to. Kmalu je bilo tudi to za nami in za praznik OF so se že pojavili prvi uniformirani pionirji-prometniki tudi v Moravčah. Sošolci so jih z zanimanjem opazovali, nekateri pa so jim celo zavidali, vendar je sedaj že čisto normalno, če ureja promet v Moravčah pionir in opozarja uporabnike cest na morebitne nepravilnosti.

Ta akcija je izredno uspela in so jo pohvalili tudi starejši. Hvaležni smo vodstvu šole, kakor tudi predavateljema na tečaju, ki so nam omogočili, da tudi pionirji moravške šole lahko prispevamo svoj delež za varnost na naših cestah.

Nevenka Jesenšek

Priprave za letošnji občinski praznik

Letošnji občinski praznik — 27. julij — bomo proslavili v Domžalah. Prireditve se bodo zvrstile v dneh od 23. do 27. julija, na sam občinski praznik pa bo v kino dvorani svečana seja občinske skupščine, združena s kratkim kulturnim sporedom.

V dneh pred praznikom bo spominska svečanost na kraju, kjer se je na Gorenjskem začela vstaja proti okupatorju, tj. pri Bistriškem mostu v Radomljah, kjer bodo nastopile domače folklorne skupine, menška godba in štafete predvojaške vzgoje, taborniki pa bodo zakurili kres, — v letnem gledališču v Mengšu bodo člani Svobode iz

Mengša izvedli Jurčičevega Desetega brata,

— v Domžalah bo odprta slamnikarska razstava,

— v Domžalah in Moravčah bodo promenadni koncerti domačjske godbe,

— na predvečer praznika bo v kino dvorani v Domžalah slavnostna akademija, na kateri bo prvič izvajana kantata Karla Kušarja in Tomaža Habeta,

— ves čas od 23. do 30. julija pa se bodo vrstile tudi športne prireditve in tekmovanja, ki jih bo organizirala občinska zveza za telesno kulturo.

Že sedaj vabimo občane, da se udeležijo prireditve ob letošnjem občinskem prazniku.

Dolgo so se prerekali, kje naj bi novo šolsko poslopje stalo in to že takrat, ko še nihče ni vedel, odkod bodo zanj dobili sredstva. Morali so priti ljudje od zunaj, da so jih prepričali o nesmiselnosti teh preprirov in pa o tem, da je edino važno to, da šola bo, lokacija pa da je šele drugotnega pomena. Sedj pa že vemo, kje naj bi nova šola stala, vemo tudi, koliko bo stala in kdò bo moral zanjo priskrbeti denar. Vemo tudi, kakšna naj bi bila, saj so načrti že napravljeni in potrjeni. In vendar še ne vemo, če se bo šola gradila! Če se ne bo, ne bo smel nihče iskati vzrokov za to izven Moravč. Pri tako velikih rečeh kot je gradnja šole, je enotnost vseh ljudi nekega kraja poglavitna stvar. Tega pa v Moravčah samo zaradi nekaj ljudi ni mogoče doseči. Ali pa vendar? Na sliki: maketa nove šole

Pevski nastop v počastitev Titovega rojstnega dne

Že dvajset let prireja pevski zbor I. osnovne šole iz Domžal v počastitev Titovega rojstnega dne in v okviru praznovanj praznika mladosti pevske nastope na dvorišču šole. Kar čudno bi bilo, če bi tega nastopa ne bilo, tako tradicionalen je že postal.

Tudi letos je ta nastop zelo lepo uspel. Čeprav je popoldne močno deževalo in skoraj nihče ni verjel, da se bo prireditve lahko vršila, je nekaj pred osmo zvečer le prenehalo deževati in prostrano dvorišče je napolnilo skoraj tisoč gledalcev, ki še vedno radi poslušajo našo slovensko narodno pesem.

Poleg otroškega, pionirskega in mladinskega zbora I. osnovne šole, sta nastopila še otroška zbor osnovne šole iz Jarš in Ihana, ter orkester Zavoda za glasbeno izobraževanje iz Domžal, ki že dolgo vrsto let spremlja množične mladinske pesmi.

Prvi je nastopil otroški zbor I. osnovne šole, ki ga je vodila in spremljala na harmoniki neutrudna Marjana Matičič in ki je ubrano zapel deset narodnih pesmic.

Pionirski zbor je ob spremljavi harmonike in pod vodstvom Romane Kvartič zapel skladbe slovenskih skladateljev J. Kuharja, S. Mihelčiča, C. Preglja in in K. Pahorja.

Nato je pionirski zbor podružnične šole Jarše, ki ga je vodila Cvetka Flajs, na harmoniki pa spremljal Stane Habe, zapel tri pesmice, prav toliko pa jih je

zapel tudi pionirski zbor osnovne šole iz Ihana, ki ga je vodil Anton Križaj.

Za poživitev pevskih točk, je godalni orkester Zavoda za glasbeno izobraževanje iz Domžal pod vodstvom Jakoba Černeta dovršeno zaigral Haydnovo otroško simfonijo, s katero je nastopil tudi na republiškem srečanju mladih instrumentalistov v Ljubljani.

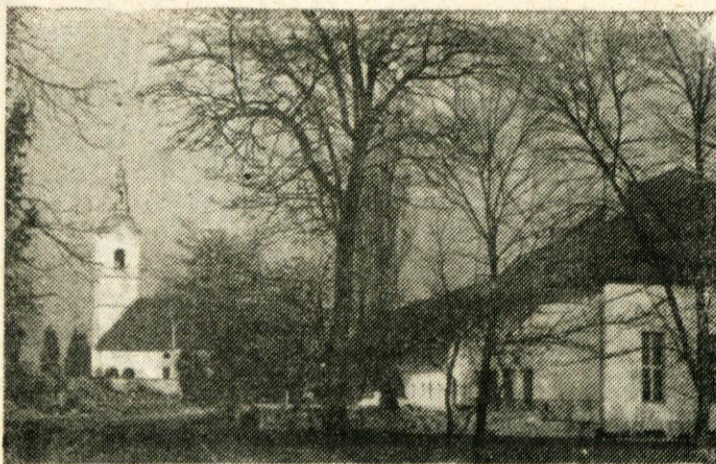
V drugem delu koncerta je mladinski pevski zbor I. osnovne šole pod vodstvom Romane Kvartič zapel tri pesmi, zaključil pa je uspel nastop mladih pevcev množični zbor, ki je ob spremljavi salonskega orkestra Zavoda za glasbeno izobraževanje zapel še šest množičnih pesmi. Številni zbor in orkester sta pod taktirko mlade učiteljice petja, Romane Kvartič, dovršeno zapela in zaigrala zahtevne skladbe, ki so jih poslušalci nagradili z dolgotrajnim aplavzom.

Komaj je množični zbor odpel Simonitijevo Pesem o Titu, ki je bila zadnja na programu množičnega zbora, je pričelo deževati, takoj nato pa se je učila prava ploha.

Koncert je poleg kvalitete pokazal predvsem tudi množičnost glasbenega izobraževanja na šoli, saj je nastopilo skupno nad 550 mladih pevcev, originalnost organizacije in množični obisk pa sta tej prireditvi že dali pečat prisrčnosti, s katero mladina slavi svoj praznik in rojstni dan svojega velikega vzornika.

Tone Ravnikar

Tečajji prve pomoči

Grobeljska cerkev, nekdanji turški tabor in biser slovenske baročne umetnosti, hrani freske mengeškega mojstra Jelovška. S sredstvi, ki jih je dala na razpolago Komisija za spomeniško varstvo pri ObS Domžale je bila obnovljena zunanost cerkvice in restavrirane so bile freske, ki so zaradi zamakanja delno že razpadale. Ko bo Jelovškovo delo dostopno javnosti, bo s tem na našem območju odprt tudi prvi umetnostno-zgodovinski muzej, ki bo zaradi svoje pomembnosti prav gotovo privabljal domače in tuje obiskovalce

Otvoritev muzeja baročne cerkvene umetnosti v Grobljah

O slikarju Francu Jelovšku, rojenem leta 1700 v Mengšu, ki je leta 1761 poslikal tudi grobeljsko cerkev, je bil daljši članek objavljen že v tretji letošnji številki našega glasila, o muzeju cerkvene umetnosti v grobeljski cerkvi pa smo pisali v četrti številki Občinskega poročevalca.

Bralce smo tudi obvestili, da gredo obnovitvena dela v grobeljski cerkvi h koncu in da bo ta biser naše baročne umetnosti kmalu dostopen obiskovalcem.

In res bo restavrator tov. Mole v nekaj dneh restavriral še zadnjo fresko na zahodni

strani cerkve, s čimer bodo obnovitvena dela v cerkvi končana in ta kulturni spomenik končno izročen javnosti.

Formalna otvoritev obnovljene cerkve bo 20. junija ob 20. uri. Kratak nagovor s prikazom pomena Jelovškovega dela in fresk v tej cerkvi bo imel eden naših znanih umetnostnih zgodovinarjev, glasheni program bosta pa izvajala Zavod za glasbeno izobraževanje in pevski zbor »Svobode« iz Domžal.

Vabimo občane, da se te otvoritve udeležijo, po otvoritvi pa bo ta kulturni spomenik odprt za ogled vsem, ki so zanj zanimali. T. R.

„Železo“

Ze od nekaj sem mislil, da je železo in vse kar je z njim v zvezi, preprosta reč. Z železom pač ne more biti komplikacij. No, vsaj mislil sem tako.

Zadeva z železom se je pričela kot v pravljici, pa tudi na tipično slovenski način.

V nekem koticu naše prelepe zemlje sta živela dva soseda. Sovražila sta se smrtno. Kakšna bi to bila soseda, prosim, če bi bila slučajno prijatelja, vas vprašam? Gradila sta hiši.

Prvi, pisal se je Cuckič, si je vtepel v glavo, da si zgradi hišo, boljše, lepšo, večjo od tiste, katero bo zgradil sosed, predvsem pa si jo bo postavil hitreje. Po svojih zvezah in prijateljih si je priskrbel vse; (kako naj bi si pa, prosim, drugače) od lesa, cementa do opeke. Prišel je celo do železa, ki ga je res plačal po 400 din za kilogram in ki ga je sosed še vedno zamažal iskal.

Spekulanti in mešetarji, ki jih je bilo tudi v tistem koncu naše male domovine precej, so mu na ves glas pritrjevali, da je 400 din za kg res nizka, najnižja cena; bagatelna skratka.

In mož je bil železa, čeprav je bil le jugoslovanski, vesel, neizmerno vesel v sladkem upanju, da sosed železa ne bo dobil.

Po stari lepi slovenski navadi je to železo napihnilo pri sosedu — pisal se je Backič — zeleno zavist. Kazalo je, da bo železo tisto, ki bo obrnilo tekmovalce obeh sosedov v Cuckičevo stran, če ne bi Backič prebral nekega dne v našem uglednem dnevniku spodaj nekje drobčen oglas: »Ves gradbeni material vam dostavi trdka Feriz — import-eksport, Trst, ulica ta in ta, telefon toliko in toliko.

Železo me že od nekaj ni privlačilo kaj prida in za zadevo, ki je nastala okrog železa ne bi verjetno nikdar zvedel, če ne bi Backič dvignil velikega hrupa, češ, da bo njegova hiša stala na uvoženih, italijanskih temeljih, za razliko od sosedove, ki bo na žalost in v Cuckičevo bridkost in grenko zavist imela samo jugoslovansko obeležje.

Tako se je v pričakovanju tovarnjaka zbrala vsa soseska in nestrpno pričakovala, kdaj se pojavi tovarnjak z uvoženim železom.

Pripeljal je. Ljudjem se je že sam tovarnjak zdel čudovit. Krasen. Saj je imel registrsko tablico TS-toliko in toliko in ta-

ko čudovito poslikano ponjavo; res nenavaden tovarnjak, prekrasen. Kakšen pa naj bi drugačen bil italijanski tovarnjak?

Tudi sprejem je bil nadvse ganljiv. Sofer in spremljevalec sta stopila iz kabine in po radovedni množici okrog bi se dalo soditi, da sta se pravkar vrnila iz vesolja. Naposled so se lotili razkladanja tovarnjaka. Backiču so se bleščale oči in nežno je božal zamolklo svetlikajoče se železje. To je bilo železo! Italijansko železo!! Se bolj pa so se mu zasvetile oči, ko je zvedel za račun: 55 lir za kilogram, s prevozom in carina vred.

»Tovariši vidite, to je trgovina!« je kričal. »Italija, bravo, Italija.« Kričal je, da so se mu napenjale žile na vratu, veseleč se ustvarjenega dobička.

Okrog stoječi ljudje pa so božali in ljubovali uvoženo železo, ki je prišlo iz samega raja — Italije. Stali so ob njem, kot da izžareva neko odrešilno moč. Nenadoma se je med železjem zasvetil listek. Nekdo se je sklonil in ga pobral: »Željezara Bukovica« Jugoslavija.

Presenečeni mož pa, ki je stal nekaj korakov stran, je tulil še kar naprej: »Stiristo din, petinpetdeset lir; to je trgovina tovariši, to je trgovina!!«

Matjaž Brojan

V naši državi se samo v domovih in stanovanjih pripeti dnevno čez 500 raznih nesreč: ran, prelomov, opeklin, zastrupitev in najrazličnejših poškodb. Samo zaradi teh domačih poškodb potrebuje zdravnik v enem samem letu več kot poldrugi milijon ljudi, 50.000 od teh jih mora v bolnišnico, 2500 ljudi pa zaradi nezgod te vrste umre.

Koliko pa se jih poškoduje v naši nenehno rastoči proizvodnji in na naših cestah, kjer drvi iz dneva v dan več motornih vozil?

Število nezgod in nesreč strmo raste, ne samo pri nas, ampak po vsem svetu. Moderna tehnika, avtomatizacija, elektrifikacija in motorizacija terjajo čedalje več žrtve, dasi nam v veliki meri zmanjšujejo delovne napore in lajšajo vsakdanje življenje. Zato je nujno, da vsakdo obvlada temeljne pojme o pravilni prvi pomoči.

Prva pomoč naj postane v korist vsakega posameznika in vse skupnosti — obvezen sestavni del naše najosnovnejše izobrazbe.

Sporazumno s štabom za elementarne nesreče, oddelkom za narodno obrambo in civilno zaščito pri skupščini občine Domžale je »Center za prvo pomoč« pri občinskem odboru Domžale organiziral letos 20-urni in 80-urni tečaj prve pomoči za gospodarske organizacije in člane občinske zveze gasilskih društev. Istočasno je potekal 20-urni tečaj prve pomoči za podmladek Rdečega križa na Osnovni šoli Mengeš in Radomlje. Tako smo v tem letu za dajanje prve pomoči že usposobili 84 tečajnikov. Vsi tečajniki so prešli na kraju potrdila, da so usposobljeni za dajanje PP. Tečajniki pa, ki so opravili 80-urni tečaj prve pomoči, so do-

bili izkaznice o kvalificiranem bolničarju.

Vsi tečajji so potekali organizirano z dobrimi predavatelji, ki so vložili mnogo truda, da je bil uspeh dosežen. Poleg tega so tečajji imeli na razpolago dovolj sanitetnega materiala za praktično delo in vse ostale učne pripomočke. Na zadnjem 80-urnem tečaju so videli tudi 20 ozkotračnih filmov, ki so bili vezani na predavano snov, zdravstveno vzgojo in HTV službo v podjetjih. Tečajniki so bili izredno prizadevni in so na izpitu dosegli res dober uspeh.

Zelimo vsem, ki so opravili tečaje PP, da svoje znanje ob potrebi s pridom uporabijo, seveda premišljeno, hitro in pametno! Občinski odbor RK

Razstava slikarjev Iva Šubiča in Janeza Vidica

V soboto 4. junija je bila v mali dvorani Zavoda za glasbeno izobraževanje v Domžalah odprta razstava del akademskih slikarjev Iva Šubiča in Janeza Vidica, ki jo je pripravil Loški muzej v počastitev 25-letnice vstaje.

Pri otvoritvi sta bila poleg mnogih drugih ljubiteljev likovne umetnosti prisotna tudi predsednik skupščine občine Kamnik tov. Vidervol in predsednik skupščine občine Domžale tov. Pogačnik, navzoč pa je bil tudi eden od razstavljalcev in sicer slikar Ivo Šubič. Po kratkem kulturnem programu, ki sta ga izvajala gojenca Zavoda za glasbeno izobraževanje iz Domžal Janez Gabrič in Marija Ravnikar, je direktorica Muzeja Kamnik tov. Zupančičeva razstavo odprla, slikar Šubič pa prisotnim predstavil svoja dela in dela slikarja Janeza Vidica. T. R.

Posebna osnovna šola na Homcu

Marsikdo še danes ne ve, da imamo v naši občini tudi Posedno osnovno šolo in sicer na Homcu. Teh vrst šol včasih ni bilo. V osnovnih šolah smo vsepovsod naleteli nekdanj in danes na otroke, ki niso bili dorasli vsem zahtevam redne šole. Zato so ji bili največkrat v breme in povzročali so prave težave učitelju in ostalim otrokom. Ti otroci so zaostajali v razredih in dovršili v osmih letih šolanja včasih le enega ali dva razreda. Za take otroke smo začeli skrbeti šele v novem času s tem, da zanje odpiramo posebne osnovne šole, kjer jih uče posebej zanje šolane strokovne moči-defektologi. Pouk na teh šolah je individualen, učitelj se ukvarja z vsakim učencem posebej, zato pa jih v razredu ne more biti več kot 10 do 15. Pri teh vrstah šol so nujno potrebni internati, kjer najdejo ti mentalno prizadeti otroci svoj drugi dom, saj največkrat izvirajo iz neurejenih družin.

Domžalska pomožna šola je bila ustanovljena jeseni 1964 in ima svoje prostore v bivši osnovni šoli na Homcu. Šolanje v tem letu zajema le 33 težko učljivih otrok iz domžalske in kamniške občine. Istočasno s šolo se je začela tudi akcija za ureditev internata v nedovršeni stavbi združnega doma na Homcu. Ta dom je bil na pol zgrajen že v prvih letih svobo-

de, ker pa so nato vse delo opustili, je dom začel razpadati. Načrti za internat so bili že narejeni in dela bi se morala začeti že z januarjem 1965. Žal pa je projekt naletel na težave finančnega značaja in vsa stvar je padla v vodo. Internat bi namreč stal ca. 300 milijonov S dinarjev. K tej vsoti bi prispevala republika 150 milijonov, domžalska občina 70 in kamniška 50 milijonov S dinarjev. Najprej je odpovala republika, nato občina Kamnik, tako da je domžalska občina ostala sama. Gradnja internata na Homcu je morala počakati. Pouk na šoli sicer teče naprej in v jeseni 1965 so odprli šesti razred. Število učencev je v tem letu naraslo na 55. Šola pa je zajela s tem v obeh občinah komaj 28% vseh otrok, ki bi bili potrebni vpisa vanjo. Na šoli poučuje sedaj 6 učnih moči, rabili pa bi jih 24, če bi hoteli vpisati vse. Otroci, ki danes prihajajo k pouku v to šolo, so iz vseh krajev obeh občin. Večina se vozijo z vlakom, avtobusi, s kolesi, ali pa prihajajo peš. Gradnja internata bo prej ali slej nujna, če bomo hoteli učencem te šole nuditi vse tisto, kar jim taka šola nuditi mora in če bomo hoteli v nji zajeti tudi tiste, ki danes zaradi oddaljenosti te šole ne morejo obiskovati, čeprav bi jo morali.

Nace Vodnik

Občinsko šahovsko prvenstvo osnovnih šol

Zveza prijateljev mladine občine Domžale je skupno s šahovskim klubom tudi letos organizirala občinsko prvenstvo v šahu. Tekmovanja se je udeležilo 25 ekip s 108 tekmovalci osnovnih šol iz Mengša, Brda, Moravč, Domžale I in Domžale II in Ihan kot edinega predstavnik nižje organiziranih šol. Najmočnejše zastopstvo je poslala osnovna šola Radomlje in Domžale II, ki sta nastopili v vseh kategorijah. Kot kaže, tudi ta organizacija stagnira, saj je nastopila samo ena nižja organizirana šola in s tem dokazala, da je možno to športno panogo gojiti tudi v nižjih razredih.

Tekmovanje je bilo razdeljeno na 6 skupin, katerih prvaki bodo sodelovali na sektorskem in republiškem tekmovanju v mesecu maju v Ljubljani.

Enako kakor lani, so tudi letos šli naslovi prvakov v tiste šole, ki so že v lanskem letu prevzele vodstvo. To so šole Radomlje, Brdo, Domžale II in Domžale I. Vsekakor moramo pohvaliti osnovno šolo Domžale II, ki je zasedla pri deklicah vsa prva mesta in se s tem plasirala za nadaljnje tekmovanje. Vsem pionirjem želimo še obilo uspeha v nadaljnjem tekmovanju, kjer bodo zastopali ne samo šolo ampak občino.

Rezultati:

- Mlajše pionirke:
1. Domžale II, 5 točk;
2. Domžale I, 3 točke.

Starejše pionirke:

1. Domžale II, 7 točk;
2. Domžale I, 1 točka.

Starejši pionirji:

1. Domžale I, 17 točk;
2. Moravče, 16 točk;
3. Dob, 11 točk;
4. Mengeš, 6 točk;
5.-6. Domžale II, 5 točk;
5.-6. Radomlje, 5 točk.

Mladinke:

1. Domžale II, 7 točk;
2. Domžale I, 2 točke;
3. Radomlje, 1,5 točke.

Mladinci:

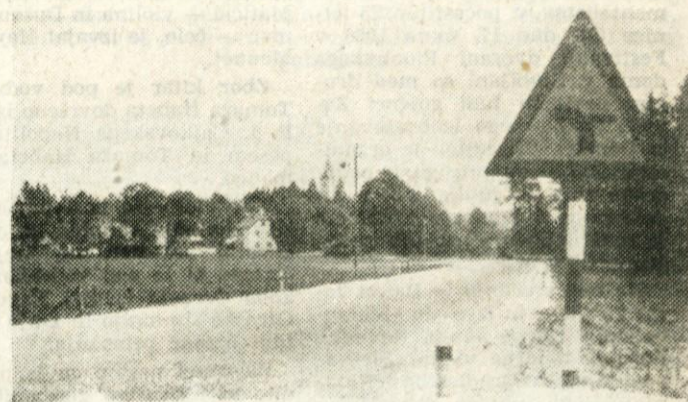
1. Brdo-Sentvid, 18 točk;
2. Domžale II, 11 točk;
3. Radomlje, 10 točk;
4.-5. Mengeš, 8,5 točke;
4.-5. Domžale I, 8,5 točke;
6. Dob, 6 točk.

Mlajši pionirji:

1. Radomlje, 14,5 točke;
2. Ihan, 12,5 točke;
3. Mengeš, 12 točk;
4. Domžale I, 10 točk;
5. Domžale II, 6 točk;
6. Moravče, 5,5 točke.

Praznik mladosti in rojstni dan predsednika Tita je mladina Domžal in celotne naše občine tudi letos pristrčno proslavila. Poleg zvezne štafete, ki je šla skozi Domžale, je bila organizirana tudi občinska štafeta, ki je obšla vse šole, v počastitev praznika so bile številne športne in kulturne prireditve in tekmovanja, prav posebno slovesen pa je bil sprejem zvezne in lokalne štafete v Domžalah na Glavnem trgu, kjer je nosilce pozdravila predsednica ZMS, Vida Dimec

Dolga leta so prebivalci vse Moravške doline nestrpnost čakali, kdaj bo rekonstruirana cesta od Zelodnika do Moravč, ki spada med najbolj obremenjene in zato tudi med najslabše ceste v občini. Z velikimi težavami je občina lani zagotovila sredstva za modernizacijo prvega dela od Zelodnika do Krtine. Cesta je res solidno in sodobno grajena in opremljena tako, da se na njej promet lahko varno odvija. Nekaterim pa menda ta cesta ni všeč. Precej časa je že od tega, ko so prav ti v eni noči uničili 28 občestnih smernikov z mačjimi očmi, od takrat pa do danes še nekaj. To dejanje je graje vredno ne samo zaradi škode, ki je bila podjetju, tj. nam samim povzročena, ampak tudi zato, ker kaže, kakšen odnos imajo nekateri do vsega tistega, kar je skupna last. Zlikovcev še niso našli, vprašanje pa je, če jih res nihče ne pozna!

7. maja je bil odprt novi otroški vrtec v enem novih stolpičev ob Kamniški cesti v Domžalah. S tem je bila izpolnjena dolgoletna zahteva zaposlenih mater. Vrtec je od prvega dneva dalje polno zaseden. Do jeseni pa bo zgrajen tudi vrtec na Viru, kjer je potreba po njem prav tako velika

Godalni orkester domžalske glasbene šole, ki ga uspešno vodi Jakob Černe

Srečanje mladih instrumentalistov

Na srečanju mladih instrumentalistov v počastitev 25-letnice OF dne 17. maja 1966 v Festivalni dvorani Pionirskega doma v Ljubljani so med drugim nastopili tudi gojenci Zavoda za glasbeno izobraževanje iz Domžal. Prireditev je organiziral Zavod za prosvetno pedagoško službo Ljubljana I, v sodelovanju s Pionirskim domom in z Društvom glasbenih pedagogov Slovenije.

Na tem srečanju je Breda Jeraj na klavirju izvajala »Melanholični valček« Janka Ravnika, Božo Matičič na violini »Siciljano« Marije Paradies in »Rajanje« Pavla Sivica ter Miran Zupančič, ki je na klarinetu izvajal Hačaturjanov »Andante«. Soliste je na klavirju spremljala Milka Vavpetič.

Od naših instrumentalnih skupin so pa nastopili klavirski trio, zbor kitar in godalni orkester. Klavirski trio, ki ga sestavljajo

Ksenija Roglič — klavir, Božo Matičič — violina in Dušan Vidmar — čelo, je izvajal Haydnov Menuet.

Zbor kitar je pod vodstvom Tomaža Habeta dovršeno izvajal P. I. Cajkovskega Napolitansko pesem in Tomaža Habeta Romanco.

Najštevilnejša nastopajoča instrumentalna skupina pa je bil godalni orkester, saj šteje 30 članov, ki je pod vodstvom Jakoba Černeta izvajal Haydnovo Otroško simfonijo in z njo požel tudi največ priznanja.

Za uspel nastop ga je nagradilo tudi Društvo glasbenih pedagogov Slovenije s tem, da ga je izbralo za republiško srečanje mladih instrumentalistov. To je doslej tudi največje priznanje za mlade izvajalce katerekoli glasbene šole izven glasbenih središč Ljubljane in Maribora.

Tone Ravnikar

Mladi za pomoč Indiji

Ceprav se mnogo govori, da je današnja mladina v pretežni meri slabo vzgojena, da se navdušuje za huliganstvo ter dela marsikje slab vtis, tega za domžalsko peščico mladih, ki marsikdaj rešujejo kulturno-zabavno življenje Domžal, ne moremo trdit.

To so dokazali tudi s tem, da so priredili večer zabavne glasbe, katerega čisti dohodek je šel v sklad za pomoč Indiji, kar je verjetno edinstveni primer. Sami so prireditev organizirali in jo tudi izvedli. Žal pa se je še enkrat pokazalo, da v Domžalah ni primerne dvorane in odra za kulturne prireditve, kajti v sedanjih pogojih je zelo težavno izvesti kakršnokoli stvar z uspehom.

Program, kakršen je bil, je zadovoljil stare in mlade, saj je bil pester in razgiban. Veli-

ko je pripomogel k uspehu pevec Frenky Centa s svojim temperamentnim nastopom in prikupnim glasom ter pevka Mili Resnik.

Inštrumentalni ansambel, ki je tudi sodeloval na tej prireditvi, je potrdil, da se ni zaman usidral v festivalni dvorani, saj je pod vodstvom Haba Tomaža postal res kvaliteten in na zavidljivi ravni.

Tudi mali vokalni kvartet, ki ga sestavljajo dekleta iz VGS je prijetno učinkoval, žal pa sta zatajila mikrofona in njegova kvaliteta ni prišla do popolne veljave.

Prav je, da pohvalimo vse sodelujoče, ne samo zaradi njihovega prispevka Indiji, pač pa tudi za prijeten vokalno instrumentalni večer, kakršnih si občinstvo v Domžalah verjetno še želi.

Občinski sindikalni svet in Delavska univerza Domžale sta organizirala v mesecu aprilu v Izoli tridnevni seminar za predsednike, tajnike in člane izvršnih odborov sindikalnih podružnic, katerega se je udeležilo 59 članov iz skoro vseh sindikalnih podružnic delavnih organizacij. Za veliko zanimanje na tem seminarju je zaslužen predvsem program, ki je obsegal vse aktualne teme poreformne dobe in sicer:

1. sindikalno delo in samoupravljanje;
2. sistem nagrajevanja kot merilo produktivnosti;
3. gospodarska reforma in naše delo;
4. vloga in aktivnost sindikata.

Seveda so te teme imele podrobnejšo razčlenbo in so bile za neposredno sodelovanje udeležencev seminarja tako konkretne in zanimive, da lahko trdimo, da je seminar v celoti uspel. Ko smo napravili malo ustno anketo, so bili odgovori skoraj dobresedno enaki: dobra organizacija, zanimive teme, različni predavatelji in zadovoljivo zanimanje. Izražena je bila tudi želja, da bi take seminarje še večkrat organizirali. Po končanem dvodnevem intenzivnem delu, so si udeleženci ogledali zanimivosti Luke Koper, ki po svojem bistvu predstavlja drugačno obliko delovne organizacije in delovnega procesa kot smo vajeni drugod. Po ogledu luke je sledil še ogled tovarne motornih vozil Tomos v Kopru. Predstavniki sindikalne podružnice so odgovarjali na postavljena vprašanja zelo izčrpno in prikazali

dejansko stanje v njihovi organizaciji.

Udeleženci seminarja so se vrnili v kolektive na svoja delovna mesta odločeni, da bodo sindikalno delo poživili, da bo sindikat spet postal borbena in dosledna organizacija s tistim ugledom, ki ga kot delavska organizacija med delavci mora imeti.

V maju mesecu pa je bil organiziran štiridnevni seminar za predsednike in člane novoizvoljenih samoupravnih organov. V mnogih delovnih organizacijah so se za udeležbo na tem seminarju odločili šele v zadnjih dneh, ker prej še ni bilo izvedeno konstituiranje novih delavskih svetov in upravnih odborov, vendar je bila udeležba kljub temu zadovoljiva, saj je sodelovalo 28 članov samoupravnih organizacij. Na seminarju so bile obravnavane naslednje teme:

1. mesto in vloga delovne organizacije v pogojih uresničevanja gospodarske reforme,
2. samoupravljanje v delovni organizaciji — delovni enoti,
3. ustvarjanje in delitev dohodka v delovni organizaciji in delovnih enotah,
4. notranja zakonodaja v delovnih organizacijah,
5. vsebina in metode dela samoupravnih organov.

Udeleženci seminarja so se pohvalno izrazili o vseh predavanjih in o strokovni sposobnosti predavateljskega kadra. Zanimivost seminarja je bila tudi ta, da je bila s prvo temo povezana tudi seja zbora delovne skupnosti Skupščine občine Domžale, ki pa ni dala tistega,

Krajevna skupnost Domžale
Kidričeva 14

RAZPISUJE DELOVNO MESTO GOSPODARJA
SPORTNEGA PARKA

Kandidat za to delovno mesto mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

- biti mora vsestransko gospodarsko razgledan in po možnosti kvalificiran v eni obrtni stroki;
- zaposlitev je za polni delovni čas;
- kandidat je lahko tudi upokojenec;
- dolžnost gospodarja bo upravljanje celotnega športnega parka ter vzdrževanje vseh naprav in objektov;
- opravljati bo moral razna manjša popravila na objektih in napravah.

Ponudbe z dokazili o zahtevani izobrazbi pošljite na naslov: Krajevna skupnost Domžale, Kidričeva 14.

Razpis velja 15 dni po objavi.

Krajevna skupnost Domžale

Uspeli seminarji

kar je bilo predvideno in zamišljeno. O načinu in metodah vodenja take razširjene seje bi morali v bodoče temeljito razmišljati.

Po tridnevem intenzivnem študijskem delu je bil četrti dan porabljen za ogled tekstilne tovarne Svilanit Kamnik, kjer so si udeleženci seminarja lahko ogledali organizacijo proizvodnje, ki že temelji na principih znanstvene organizacije in mednarodne delitve dela. Posebno zanimiv je bil razgovor s predstavniki samoupravnih organov, kajti v kolektivih domžalske občine se ni primera, da bi vodenje in samoupravljanje baziralo na takih osnovah. Direktor podjetja in predsednik delavskega sveta

sta obrazložila vse principe njihovega dela tako v upravnem kot samoupravnem pomenu in udeleženci so lahko pridobili marsikatero izkušnjo za svoje nadaljnje delo.

Namen seminarja ni bil, da bi udeleženci štiri dni preživeli samo v prijetnem okolju in da bi poslušali predavanja, temveč da si med seboj izmenjajo izkušnje o metodah in načinu dela in organizaciji samoupravljanja o kolektivih, da si programsko določijo način in smisel svojega dela, da končno samoupravljanje postane tisti osnovni činitelj in tista gibalna sila v kolektivih, ki največ pripomore k dobremu gospodarjenju in razvijanju socialističnih odnosov pri delu.

Otvoritev Jamarskega doma na Gorjuši

Na prelepem prostoru v bližini Krumperškega gradu in v neposredni bližini Zelezne jame so prizadevni jamarji domžalskega kluba, ki nosi ime po pionirskih-raziskovalcih podzemskega sveta v naši širši okolici, kaplanu Simonu Ribiču in domačinu Ivanu Sešku, v nedeljo 12. junija odprli svoj dom, drugi te vrste v Sloveniji in v Jugoslaviji.

Pri slovesnosti, ki je bila odlično organizirana in ki se je udeležilo zelo veliko število ljudi iz okolice in številni jamarji iz vse Slovenije, je s kulturnim programom sodeloval mešani pevski zbor domžalske Svobode, dom pa je izročil namenu zastopnik pokrovitelja kluba — Papirnice Količevo.

Slovesnost samo je pričel predsednik kluba domžalskih jamarjev, Stane Stražar, življenjsko delo veteranov, po katerih ima klub ime, pa je prikazal v zanimivem pripovedovanju prof. dr. Valter Bohinec. K uspehu so domžalskim jamarjem čestitali še njihovi tovariši iz Ribnice in Postojne ter predstavniki naših najvišjih znanstvenih ustanov. Slovesne otvoritve doma se je udeležil tudi predsednik občine s sodelavci.

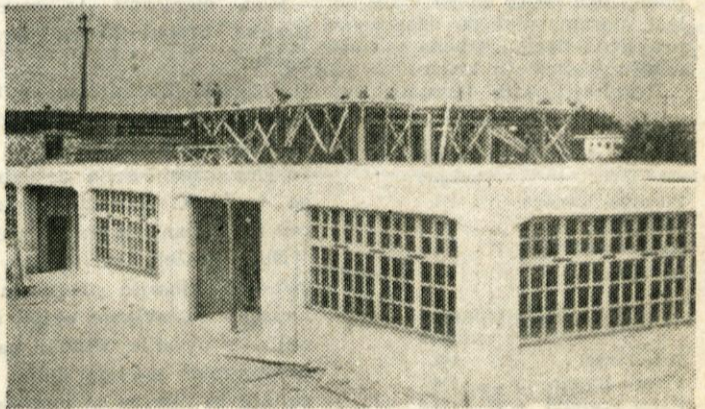
Člani jamarskega kluba so dom zgradili popolnoma sami,

brez posebne finančne pomoči ali dotacij, včasih celo brez pravega priznanja z njihovo pionirsko delo na tem področju. Tisoči ur prostovoljnega dela, mnogo žrtev in odpovedi, pa tudi veliko iznajdljivosti je bilo treba, da je zrasel dom, ki bi bil v ponos tudi marsikateri večji in množičnejši organizaciji kot so jamarji in katerega vrednost je že danes ocenjena na 10 do 12 milijonov starih dinarjev. Klub domžalskih jamarjev je danes ena najkompaktnjših organizacij, katere člani so z vsem srcem predani ciljem in namenom organizacije in katerim je delo zanjo v zadovoljstvo in ponos ter so zato pripravljeni vedno zanjo tudi žrtvovati tako svoj prosti čas kot tudi svoja lastna sredstva.

Bivanje med temi navdušenimi ljudmi je bilo vsem, ki so se udeležili otvoritve, posebno doživetje, sproščeno razpoloženje pa je povzročilo, da so se gostje le težko v poznih večernih urah poslavljali. Vsi, ki so sodelovali pri tem, da je dom zrasel, zaslužijo polno družbeno priznanje — dom sam, krasen po arhitekturi in legi pa jim je v zadoščanje. Prepričani smo, da bo ob nedeljah, ko je odprta tudi Zelezna jama, dom poln obiskovalcem jame in ljubiteljev miru in lepe narave.

Na Brdu pri Lukovici je le zraslo novo, moderno šolsko splotje. Gradbeno podjetje »Obnova«, ki je prevzelo dela od domžalskega gradbenega podjetja, je resno zastavilo in nobenega dvoma ni, da se bodo z novim šolskim letom, tj. s 1. septembrom letos učenci že vselili vanj. Južna fasada je dobila svojo končno podobo, ki vpliva naravnost mogočno, obenem pa je tudi estetsko dovršena. Prebivalci šolskega okoliša te šole bodo nanjo upravičeno lahko ponosni. V notranjosti so sedaj v teku obrtniška dela, gradbeni odbor pa se trudi, da bi do pričetka pouka nove prostore opremil tudi z novim, sodobnim pohištvom

Domžalski »Avtoservis« se je iz majhnega obrtnega podjetja razvil v veliko gospodarsko organizacijo. Ker pa ima svoje obrate raztresene, so se člani kolektiva že pred časom odločili, da si zgrade sodobne delavnice, v katerih bodo lahko združili vse svoje obrate in še razširili obseg poslovanja. Prva etaža novega objekta, ki ga grade nasproti bencinske črpalke v Domžalah je že dograjena, dela na nadaljnji izgradnji pa tudi hitro potekajo. Če bo šlo vse po sreči, se bodo v nekaj mesecih že preselili v lastne prostore. Izvajalec del je Gradbeno podjetje Litija

Prvo in drugo mesto za naše strelce

Streljanje je poleg smučanja edina panoga, v kateri se tekstilci pomerimo vsako leto. Letošnje srečanje je bilo že deveto. Poleg tega, da je srečanje izrazito tekmovalno — vsaj mi ga jemljemo popolnoma resno — je to srečanje starih prijateljev, ki se vsako leto vidimo še enkrat in to prav na teh tradicionalnih tekmovanjih.

Prireditelj letošnjega IX. prvenstva slovenskih tekstilcev v streljanju z zračno puško je bila v nedeljo, dne 15. maja 1966, tekstilna tovarna Svilanit v Kamniku. Strelci strelske družine »Induplati« smo se doslej

udeležili še vseh prvenstev in to vedno uspešno. Leta 1963 smo v Skofji Loki osvojili I. in III. mesto, leta 1964 smo bili organizatorji tega tekmovanja, na katerem je naša ženska ekipa osvojila II. mesto, lansko leto pa smo v Polzeli dosegli II., III. in V. mesto v ekipnem tekmovanju. Torej smo tudi letos pričakovali dobro uvrstitev. Na tistem smo pričakovali največ, to je I. mesto.

Optimistično razpoloženi smo se v nedeljo zjutraj zbrali v Jaršah in se nato vsak s svojim prevoznim sredstvom — mopedom ali kolesom — odpe-

ljali proti Kamniku. Tekmovanje je bilo v telovadnici osnovne šole, ker tovarna Svilanit nima primerne prostora.

Tekmovanje so v tehničnem pogledu organizirali izkušeni strelci iz Kamnika tako, da v tem pogledu skoro ni bilo pripomb. Res, vse je potekalo v najlepšem redu in brez zamud.

Iz naše strelske družine se je tekmovanja udeležilo petnajst strelcev, tako da smo prirediteljem prijavili tri moške in dve ženski ekipi.

Prva moška ekipa, spet enkrat pravilno sestavljena, je že po prvih streljih dokazala, da je resen konkurent za prvo mesto, ko pa so vsi trije končali tekmovalje in so bili seštetih njihovi rezultati, je bila stvar jasna. V nedeljo v Kamniku ni bilo ekipe, ki bi nam mogla ogroziti prvo mesto, še več, še celo druga ekipa, ki je zaostala za prvo za celih 27 krogov, je prehitela vse druge nasprotnike. To je bil največji uspeh, ki smo ga kdajkoli dosegli na teh tekmovanjih. Prvo in drugo mesto!

Za ta uspeh smo od prireditelja prejeli prehodni pokal, poleg tega pa še enega v trajno last, posamezniki pa dragocena praktična darila, seveda v znamenju frotirja in kravat.

Rezultati naših tekmovalcev:

Moški:

I. ekipa Induplati

krogov	
Zdravko Krajšek . . .	171
Niko Kržan	167
Roman Andrejka . . .	163
Skupaj	501 I. mesto

II. ekipa Induplati

krogov	
Jože Zihertl	162
Franjo Rihtar	156
Karel Postržin	163
Skupaj	474 II. mesto

III. ekipa Induplati

krogov	
Janez Zajc	161
Drago Krajšek	151
Anton Mišvelj	147
Skupaj	459 IX. mesto

Zenske:

I. ekipa Induplati

krogov	
Branka Srebotnjak . . .	144
Minka Juhant	124
Tončka Hlade	88
Skupaj	356 X. mesto

II. ekipa Induplati

krogov	
Draga Kožar	121
Ivanka Juhant	82

Na tekmovanju je sodelovalo 43 moških in 21 ženskih ekip. Zmagovalna ženska ekipa je bila iz Mariborske tekstilne tovarne (MTT) s 476 krogov. Med posamezniki je osvojil prvo mesto član I. ekipe Induplati Zdravko Krajšek, Niko Kržan je bil četrti, Roman Andrejka pa peti.

Med članicami je osvojila Branka Srebotnjakova deveto mesto.

V ženski konkurenci so tekmovalke iz MTT osvojile prvo in drugo mesto, zato jim je poverjena organizacija naslednjega, to je X. prvenstva tekstilcev v streljanju zračno puško.

Naša dekleta se zavoljo izostanka najboljše strelke in pa napačno sestavljene ekipe niso najbolje uvrstile, vendar pa so posameznice dosegle dobre rezultate in bile za to nagrajene.

Franc Rihtar

nizator tekmovanja pa je bil aktiv ZMS TSUGŠ Domžale.

NAMIZNI TENIS — posamezno

Mladinke:

1. Nada Kralj, aktiv ZMS Radomlje
2. Mlja Požar, TVD Partizan Jarše
3. Jelka Ertel, aktiv ZMS Radomlje

Mlajši mladinci:

1. Zdravo Pirš, aktiv ZMS Radomlje
2. Jernej Šimenc, TVD Partizan Mengeš
3. Metod Žabnikar, aktiv ZMS Radomlje

Starejši mladinci:

1. Franc Pintarič, aktiv ZMS TSUGŠ Domžale
 2. Miro Pernar, aktiv ZMS TSUGŠ Domžale
 3. Aco Brojan, Domžale
- Tekmovalo je 82 mladink in mladincev.

NAMIZNI TENIS — ekipno

Mladinke:

1. TVD Partizan Mengeš (Mallgoj Zvonka, Golob Jelka)
2. TVD Partizan Jarše
3. Aktiv ZMS Radomlje

Mlajši mladinci:

1. TVD Partizan Mengeš II. (Šink Zdravko, Sršen Marjan in Jernej Šimenc)
2. TVD Partizan Mengeš I.
3. Aktiv ZMS Radomlje

Starejši mladinci:

1. Aktiv ZMS TSUGŠ Domžale (Franc Pintarič, Miro Pernar in Miličević Negoslav)
 2. Aktiv ZMS Radomlje
 3. TVD Partizan Jarše
- Tekmovanje v namiznem tenisu je bilo v telovadnici TVD Partizan Mengeš. Organizacija tekmovanja je bila dobra, za kar gre vsa pohvala organizatorjem tega tekmovanja, članom TVD Partizan Mengeš.

KROS — odprto prvenstvo za posameznike

Mladinke — tek na 800 m

1. Martina Zajc, TVD Partizan Domžale
2. Anica Starin, TVD Partizan Domžale
3. Marija Rode, I. osnovna šola Domžale

Mlajši mladinci — tek na 1500 m

1. Miha Andrejka, aktiv ZMS osnovne šole Brdo
2. Marjan Kveder, aktiv ZMS Prevoje-Sentvid
3. Bogdan Slovnik, smučarski klub Ihan

Starejši mladinci — tek na 2000 m

1. Jože Kovič, smučarski klub Ihan
2. Miha Urbanija, smučarski klub Ihan
3. Damjan Gostič, aktiv ZMS Prevoje-Sentvid

Tekmovanje so uspešno organizirali taborniki OST Domžale v športnem parku v Domžalah. Udeležba na tem tekmovanju ni bila najboljša, saj je nastopilo le 44 mladink in

mladincev. Menim, da bi morala vodstva šol posvetiti tem tekmovanjem več pozornosti.

OBCINSKO PRVENSTVO V ORODNI TELOVADBI —

Troboj TVD Partizan DOMŽALE—JARŠE—MENGEŠ

Cicibanke:

1. Cvetka Ulčar, TVD Partizan Domžale
2. Ivanka Cencelj, TVD Partizan Domžale
3. Danica Mikola, TVD Partizan Mengeš

Cicibani:

1. Joško Sušnik, TVD Partizan Domžale
2. Srečko Pernuš, TVD Partizan Domžale
3. Joško Tartara, TVD Partizan Domžale

Pionirke:

1. Frida Zajc, TVD Partizan Domžale
2. Ivanka Zajc, TVD Partizan Jarše
3. Julijana Jašević, TVD Partizan Domžale

Pionirji:

1. Vinko Opaškar, TVD Partizan Domžale
2. Marjan Dimc, TVD Partizan Domžale
3. Stane Karner, TVD Partizan Domžale

Mladinke:

1. Marta Šme, TVD Partizan Domžale
2. Nuša Deržič, TVD Partizan Jarše
3. Nada Raspet, TVD Partizan Domžale

Mladinci:

1. Tone Smolnikar, TVD Partizan Domžale
2. Vinko Grabner, TVD Partizan Domžale
3. Boris Grčar, TVD Partizan Domžale

Clani:

1. Miro Zule, TVD Partizan Domžale
2. Dimitrij Lederer, TVD Partizan Domžale
3. Blagoje Nastran, TVD Partizan Domžale

Rezultat troboja:

1. TVD Partizan Domžale
2. TVD Partizan Jarše
3. TVD Partizan Mengeš

Z zaključno prireditvijo »Mladost je kakor cvet« v dvorani Induplati smo zaključili letošnja praznovanja ob dnevu mladosti, najboljši udeleženci teh tekmovanj pa so prejeli pokale in diplome občinskega komiteja ZMS Domžale in občinske zveze za telesno kulturo. Posebne praktične nagrade tovarne Induplati Jarše pa so prejeli zmagovalci tekmovanja, ki so odgovarjali na vprašanja o temah »Hokej 66« in »NOB na domžalsko-kamniškem področju 1941—1945«.

Lojze Ručman

Tekmovanja za praznik mladosti

Najlepši mesec, mesec maj je za nami in z njim tudi praznovanja ob dnevu mladosti. Pester in obširen program je privabil na tekmovalne steze in igrišča mlade iz vseh krajev naše občine. Letos smo lahko opazili množičnost, kot še nikoli doslej. Športna tekmovanja so resnično uspela. Povsem nasprotna pa je podoba kulturnih prireditev. Tu bi omenil predvsem »Večer partizanske poezije«, ki je bil kvalitetno na visoki ravni, zelo skrbno pripravljeno, a žal tako slabo obiskano, da se mi nehote vsiljuje misel: Kje je kulturna stopnja občanov — Domžalčanov, ali imamo res posluš samo še za cirkuške in podobne kičaste prireditev? Res lep, nepozaben in ganljiv večer za deset poslušalcev! Občinski svet Zveze kulturno-prosvetnih organizacij, ki je pripravil to prireditev, pa čaka precej dolgo in naporno delo; nuditi občanom

kvalitetne kulturne prireditve in jih zanje zainteresirati.

Povsem drugačna pa je slika športnih prireditev in tekmovanj. Tu se kaže precejšen skok, tako v množičnosti kot v kvaliteti. Nekatere oblike kot šah, namizni tenis, kros in mali nogomet bo morala verjetno občinska zveza za telesno kulturo v sodelovanju z drugimi organizacijami vključiti kot stalne oblike dela z mladino. Kajti interes za te dejavnosti je resnično precejšen.

Rezultati tekmovanj:

SAH

1. Anton Božič, aktiv ZMS »Trak« Mengeš
2. Viktor Hrbar, aktiv ZMS osnovne šole Brdo
3. Negoslav Miličević, aktiv ZMS TSUGŠ Domžale

Tekmovalo je 20 mladincev, orga-

5 minut s predsednikom Krajevne skupnosti Domžale

V prejšnji številki »Občinskega poročevalca« smo bralcem obljubili razgovor s predsednikom Krajevne skupnosti Domžale, Alfonzom Pircem.

Kot je znano, je Krajevna skupnost Domžale pred nedavnim sprejela v upravljanje športni park v Domžalah. Obiskal sem tov. Pirca, ki mi je rade volje odgovoril na postavljena vprašanja.

Vprašanje: Ko ste sprejeli športni park v upravljanje, so bili objekti v njem v razpadajočem stanju. Kaj ste najprej ukrenili?

Odgovor: Zaradi bližajoče se kopalne sezone je bila ureditev bazena najbolj nujna. Popravili smo instalacije pri vodni črpalki, prepleskali notranjost bazena, popravili filtre, ki so bili dolga leta »problem«, prepleskali ograjo, ki je na nek mestih že razpadala in uredili okolico bazena, da se nam tudi tujih gostov ne bo treba sramovati.

Če vemo, da je objekt vreden več sto milijonov, nam mora takoj postati jasno, kakšna škoda se je delala na njem. S popra-

vilom in ureditvijo bazen, kar nas je stalo že več kot milijon dinarjev, lahko domžalski bazen danes uvrstimo med najlepše v Sloveniji.

Vprašanje: Kako boste uredili upravljanje športnega parka?

Odgovor: Krajevna skupnost je s prevzemom športnega parka sprejela tudi obvezo, da od dneva prevzema financira in ureja športni park z vsemi objekti. Seveda pa je razumljivo, da bodo tudi dohodki, ki nastajajo z uporabljanjem objektov, pripadli krajevni skupnosti.

Zaradi tega bomo že v bližnji prihodnosti sklenili z vsemi uporabniki najemne pogodbe o višini najemnin za uporabljanje objektov. Na sestanku s predstavniki klubov se bomo pogovorili tudi o urnikih in programu dela v prihodnje.

Vprašanje: Kakšni so načrti krajevne skupnosti, glede na športni park, v prihodnje?

Odgovor: Tudi nogometno igrišče, ki je eno najslabših, če že ne najslabše v občini, je nujno potrebno popravila. Sicer je

za nogometno igrišče predvidena nova lokacija, vendar pa za to verjetno še precej časa ne bo denarnih sredstev.

Po mnenju krajevne skupnosti bi bilo treba pogodbeno urediti izkoriščanje sedanjega nogometnega igrišča, saj je zemljišče, na katerem stoji, menda last STUGS.

V prihodnosti nameravamo postaviti tudi zaščitno ograjo okrog plošče za košarko in kotalkanje ter vsaj začeti z urejanjem okolice kegljišča, nogometnega ter košarkarskega igrišča, ki nam takšna, kakršna je, res ni v čast.

Vprašanje: Kaj pa govorice o avto-kampu v Domžalah?

Odgovor: Glede na to, da bo športni park v Domžalah imel vse rekreacijske in športne naprave, bi bili dani vsi pogoji, da se uredi v njegovi bližini tudi kamping. Lepa naravna okolica še podkrepljuje to idejo.

Načrti za ta objekt so že izgotovljeni in bomo v najkrajšem času začeli z delom. Kamping naj bi bil za plavalnim bazenom in kegljiščem, kjer je dovolj primerne prostora.

Prav bi bilo, da bi krajevna skupnost v povezavi s Turističnim društvom naletela pri vseh organizacijah, ki so kakorkoli motivirane, da se ta namera tudi uresniči, na polno razumevanje, saj kamping ne bi koristil le gostinstvu, pač pa celotni gospodarski in turistični dejavnosti v Domžalah.

Objekt naj bi služil »predvsem« ali pa »tudi« tujim turistom, ki jih do danes zaradi pomanjkanja hotelskih storitev še nismo mogli zadržati. Gotovo je, da bi ob vseh športnih objektih tudi tuji turist našel v Domžalah še dovolj drugega razvedrila (razne turistične prireditve: Adam Ravbar, Rokovnjači in drugo).

Z ureditvijo lepe okrepčevalnice nam bo namera, da bi tuje turista tudi obdržali, nedvomno uspela.

Vprašanje: Kaj bi si v prihodnje najbolj želeli?

Odgovor: Športni park je namenjen zlasti in predvsem mladini, ki je in naj bo njegov glavni uporabnik. V prihodnje si želim v športnem parku čim manj vandalskih početij in hkrati slik, kakršne je objavljala »Občinski poročevalca« že v več številkah. Športni park naj bo kraj za vse tiste, ki v njem iščejo športnih užitkov in razvedrila in ki imajo do skupne lastnine primeren odnos!

Stanovanjsko podjetje Domžale

ima svoje upravne prostore na

KAMNISKI CESTI 12, pritličje desno.

Za stranke uraduje:

ob ponedeljkih od 8. do 12. ure,

ob sredah od 8. do 12. ure
in od 14. do 16. ure,

ob petkih od 8. do 12. ure.

Svilanit

KAMNIK

inudi potrošnikom svoje priznane

kvalitetne proizvode

in se priporoča!

ZDRUŽENA KEMIČNA INDUSTRIJA DOMŽALE

PRVOVRSTNA KAKOVOST! —

SOLIDNA POSTREZBA!

ZA POTREBE INDUSTRIJE IN SIROKE
POTROŠNJE
PROIZVAJAMO IN PRIPOROČAMO:

svinčene okside (minij glajenko); svičeno belilo; temeljne barve in kite; oljnate barve in emajle za notranji in zunanji premaz; emajle DOM, LUMALIN, TESAROL, PIRATOL; nitro lake in emajle za les in kovino; premaze za avtomobilsko industrijo; kazensinske in kolodjske barve za usnje; HELIOPOL (poliester lake) in HELIOPLAST (s hladnim utrjevanjem); škrobe — krompirjev in koruzni — naravne in razgrajene; dekstrinska lepila

Kartonažna tovarna

LJUBLJANA, ČUFARJEVA ULICA 16
poštni predal 38/1, telefon 313-755

Proizvaja:

Kartonažne izdelke vseh vrst
Izdelke iz papirja: serviete, toaletni papir, zvitke
za blagajne in računske stroje, mape ter registra-
torje, lončke za živila itd.
Cevke: mehke in trde za tekstilno industrijo
Kartonske cevi, sode, steklenice, doze
Litografirano embalažo v eno- ali večbarvnem
tisku itd.
Embalažo iz valovitega kartona

Lični, sodobni, praktični in kvalitetni so
izdelki tovarne

I N D U P L A T I

ki so zaščiteni z novim znakom

INDUSTRIJA PLATNENIH IZDELKOV
JARŠE

UNIVERSALE

tovarna klobukov, slamnikov in konfekcije
DOMZALE

Izdelujemo:

Volnene tulce in klobuke, športne in druge kape,
slamnike vseh vrst,
otroško, žensko in moško športno modno konfekcijo

Vsi naši izdelki so izdelani vedno v modnih
barvah in deseni, ter po najsodobnejših
krojih in modelih

Papirnica Količevo

POŠTA DOMZALE

IZDELUJEMO RAZNOVRSTNE
TANKE PAPIRJE, VSEH VRST
SESTAVLJENE KARTONE IN
SPECIALNE LEPENKE.

PRIPOROČAMO NAKUP NAŠIH IZDELKOV!

Nudimo vam

Kovčke * Aktovke * Potniške in pisalne mape
* Damske večerne in potovalne torbice *
Usnjene rokavice * Listnice * Denarnice *
Etuije za cigarete, očala, nalična peresa in
podobno * Jermenčke za zapestne ure
* Damske in moške pasove * Nahrbtnike,
opasače in druge športne potrebščine *
Razna tesnila in usnjena zaščitna sredstva

tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov

TOKO
DOMZALE

SVIT

tovarna elektroporcelana,

Kamnik

galanterijskih izdelkov

in izdelkov iz plastičnih mas

Kamnik

priporoča svoje priznane pro-
izvode.

SVIT

Rudarsko podjetje kremenčevih peskov

TERMIT

Domžale

z obratoma v Moravčah in Ihanu priporoča po-
trošnikom svoje kvalitetne izdelke:

KREMENČEV LIVARSKI PESEK,
EKSOTERMNE MASE, TALILA IN DRUGA
LIVARSKA SREDSTVA
ZA ČRNO IN BARVNO METALURGIJO.

Na potovanju, izletu, dopustu,
v avtomobilu, povsod naj vas
spremlja praktična potovalna apo-
teka, izdelek

Tovarne
sanitetnega materiala

VIR PRI DOMŽALAH